

Vedení

1 Děkuji, bratře Williamsi. Zdravím vás, bratři...?... a jeho manželku a všechny delegáty přítomné dnešního večera zde na tomto banketu. Je to opravdu veliká výsada být zde. Čekal jsem na tuto hodinu od chvíle, kdy jsme s tím začali.

2 Chtěl bych poděkovat této paní. Nemohu si vzpomenout, jak se jmenuje, ale Billy mi před chvilkou řekl, že mu dala pro mne krabičku vánočního cukroví a on ji zanesl do auta. Ta sestra přijela z Kalifornie. Byl to můj první vánoční dárek. A tak ti za to děkuji.

3 Dnes večer... V Tucsonu je teď deset minut po deváté hodině, ale tady, jak se zdá, je teprve deset minut po osmé. A tak my... Mám soucit s těmito lidmi - jsem totiž zdlouhavý při svém kázání, a tak doufám...[Shromáždění tleská - vyd.] Děkuji vám. Jsou zde takoví milí lidé. Děkuji vám.

4 Ale dnes večer jsem tak trochu vyčerpaný kázáním. Zdolával jsem dlouhé trasy ze Shreveportu, a každý večer jsem jezdil po cestách napříč zemi a tak jsem trochu umlácený a také prochlazený a ochraptělý. Vyrázil jsem ze Shreveportu. Své vlasy jsem ztratil před několika lety. Mám malý přičesek, který si dávám na hlavu, když sloužím na severu země, abych se uchránil před prochlazením. Ale když jsem se chystal do Shreveportu, zapomněl jsem si ho vzít a samozřejmě jsem se nachladil. Vanou tam takové silné větry. Vytáhl jsem si ho náhodou ze zavazadla. Mám jemnou kůži, trochu jsem se zapotil a samozřejmě jsem ochraptěl, takže jsem musel upustit od mnoha setkání. Tak tedy dnes večer jsem trochu ochraptělý.

5 Chci říct, že jsme prožívali na těchto setkáních nádherné chvíle, když jsme projížděli přes tyto hory. Poslední večer jsme strávili nádherné chvíle v jiném oddíle. Měl jsem tam veliký zástup lidí a nádhernou návštěvnost, lidé byli milí a uctiví. Mám dobrý pocit z toho, že mohu patřit k Obchodníkům Plného Evangelia.

6 Cítím, že mám poselství od Boha. Ono asi bude pro některé z vás trochu nezvyklé. Nemohu s tím nic dělat, protože již nejsem... Musím být prostě tím, čím jsem. Neusiluji o to být jiným, ale prostě žiji v proměnách času.

7 Pokud stavíte rovnou zeď, je to lehké. Zedníci mohou klást cihly rychle do řady. Ale když je zapotřebí udělat roh, už je to těžší. My

nestavíme zeď, ale dům, vidíte a tak k těmto rohům musíme také přijít. Ony přicházely v době Martina Luthera, Johna Wesleye i v době Letniční. Teď to přišlo znovu. A tak... není to jednoduché udělat roh. Ale jsem Bohu za to velice vděčný, protože i přesto, že to bylo velice tvrdé, lidé na to reagovali stoprocentně. Proto jsme velice vděční a děkujeme každému z vás.

A teď, dříve než otevřeme tuto Knihu, promluvmě s jejím Autorem. Jestliže chcete, skloňme na chvíli naše hlavy:

8 Drahý Bože, dnes večer jsme Ti vděční za výsadu poznání Ježíše Krista, našeho Spasitele, Tvého Syna a také za laskavé odpuštění našich hříchů, a také za to, že můžeme vědět, že Jeho krev je dostačující na pokrytí všech našich hříchů i našich nepravostí. Ony byly úplně vymazány a hozeny do moře Božího zapomenutí a Jeho nevěsta se postaví na svatební večeři čistá, neposkvrněná, aby byla oddána Božímu Synu. Jak jsme Ti vděční za postačitelnost Jeho díla i za Jeho víru, která nás uvědomuje, že nevěříme svým vlastním zásluhám, ale výhradně tomu, co On pro nás udělal. Jsme tomu tak vděční.

9 Děkujeme Ti za úspěch, kterého dosáhli bratři v těch zámořských krajích, kde jsou lidé hladoví a žízňiví po Bohu. Prosím, Pane, aby, jestliže se tam vrátí, aby ty děti, které přivedli do Království, byly již babičkami a dědečky dětí, které rovněž oni přivedou. Udělej to, Otče.

10 Požehnej nás, když jsme spolu dnes večer a ať nám Duch Svatý dá to, co potřebujeme. Zavři nám naše ústa na ty věci, o kterých nemáme mluvit, a otevři naše srdce na přijetí toho, co Ty nám chceš říct. Udělej to, Otče. Prosíme o to ve jménu Ježíše. Amen.

11 Otevřeme si teď v našich Biblických text, na který bych chtěl dnes večer mluvit. Můžete ho nalézt ve sv. Marku v 10. kapitole.

12 Ještě několik let tomu, když jsem měl kázat, nemusel jsem si dělat žádné poznámky, všechno jsem si byl schopen zapamatovat. Nepotřeboval jsem ani brýle, abych si to přečetl v Bibli. Ale teď, když jsem překročil dvacet pět let, stává se pro mne čím dál tím těžší, když mám dělat to, co dříve. Je to něco jako opotřebované auto, ale stále ještě v chodu. Ne, chci supět dále, až se dostanu do šrotu, abych pak mohl být znovu přetaven. Takové je zaslíbení.

13 Svatý Lukáš 10. kapitola a začnu od... domnívám se, že jsem mluvil, že budeme číst od 21. verše, snad se mi to tady podaří někde nalézt. Zmýlil jsem se, je to sv. Marek. Promiňte.

¹⁴ Svatý Marek 10. kapitola a dvacet... chci to číst, počínaje od 21. verše. Raději budu číst od 17. verše:

Když potom vycházel na cestu, přiběhl jeden muž, poklekl před ním a ptal se ho: „Dobrý mistře, co mám udělat, abych se stal dědicem věčného života?“

Ježíš mu však řekl: „Proč mě nazýváš dobrým? Nikdo není dobrý, jen jediný - Bůh.

Příkázání znáš: „Abys nezcizoložil, nezabil, neukradl, nevydal křivé svědectví, nepodvedl; cti svého otce i matku.“

On mu odpověděl: „Mistře, to všechno jsem dodržoval od malička.“

A když se na něho Ježíš podíval, zamiloval si ho a řekl mu: „Jedno ti schází - jdi, prodej všechno, co máš, a dej chudým a budeš mít poklad v nebi. A pojď, vezmi kříž a následuj mne.“

Ale on se z těch slov zarmoutil a smutně odešel. Měl totiž mnoho majetku.

Nechť Pán požehná čtení Svého Slova.

¹⁵ Dnes večer budeme probírat určité téma. Chtěl bych, aby mým textem bylo: „Následuj Mne“ a moje téma: *Vedení*.

¹⁶ Nuže, je to divné, ale dnes, když jsem se modlil, myslel jsem, že snad... Již dlouhou dobu se každý večer zabývám poselstvím, které mám, od Pána, abych o tom mluvil. Myslel jsem, že dnes večer v té nové kapitole, přistoupím k tomu z jiného hlediska. A mnohokrát jsme o tom mluvili, nazývali jsme to: „Bohatý mládenec.“ Nepochybují o tom, že mnoho z přítomných kazatelů, mých bratří, k tomu přistupovalo mnoha různými způsoby. Chtěl bych dnes večer se pokusit k tomu přistoupit jiným způsobem, než kdykoliv jindy. Pojmenuji to *Vedení*.

¹⁷ Pamatujte, že každý z nás, ať už mladý nebo starý, udělal první krok ve svém životě a byl někým veden. Je to tak. A také svůj poslední krok, uděláš pod vedením někoho. Někdo tě musí vést.

¹⁸ Bůh nás přirovnal k ovčím. Jestliže se někdo z nás vyzná v chovu ovcí a zná povahu ovce, pak ví, že ovce se neumí orientovat,

ani si sama neví rady. Je zapotřebí jí vést. Dokonce i na jatkách vidíme, že ovce se tam přivezou a potom je vede kozel až na místo porážky. Když on dojde až na konec rampy, uskakuje stranou a ovce jde přímo na porážku. A tak vidíme, že ovce si není schopna sama nalézt cestu.

19 Pamatuji si jednu příhodu s ovci. Byl jsem revírníkem v Indianě a nacházel jsem se v terénu, když jsem uslyšel ohromně žalostný pláč. Bylo to jehňátko, které ztratilo svou matku. Nemohlo nalézt cestu zpátky k ní, ale ani ona nemohla nalézt cestu k tomu jehňátku. Zvedl jsem toho malého a s jakým klidem se on ke mně přitulil. Šel jsem dál, držel jsem toho malého na rukou. A s brekem, uslyšel jsem, jak on... přitiskl ke mně svoji malou hlavu, a měl jsem dojem jako by si myslel, že mu mohu pomoci.

20 Myslel jsem: „Ó Skálo věků, rozštěpena pro mne, pozvedni mne do náruče Pána Ježíše, a budu spokojen, u vědomí, že jdu domů, kde se setkám se svými blízkými.“ A myslel jsem: „Když nastane konec pouti mého života, vezmi mne, Pane do Své náruče. Tehdy budu mít jistotu, že mne přenesesh přes řeku na druhý břeh, kde nebude žalu, ani nemoci a takových věcí a kde se setkám se svými milovanými, které jsem tolik miloval.“

21 Jestliže pozorujete přírodu, uvidíte něco nádherného. Tvůrcem přírody je Bůh. Všechno, na co se díváme, je Jeho dílem. V přírodě vládne vzájemná provázanost. Všechno v ní probíhá v určitém pořádku. Pomyslete, že všechno, jak jsem již řekl patrně minulého večera: „Příroda svědčí o Bohu.“ Dokonce i kdyby jste neměli Bibli, mohli byste pozorovat přírodu a naučit se těch pravd, které jsou v Bibli.

22 Měl jsem tu výsadu cestovat mnohokrát po celém světě. Přečetl jsem si různé názory a spatřil různá náboženství. Pozoroval jsem mohamedány, četl Korán, viděl jsem šíity, džinisty, mohamedány, buddhisty a jiné. Ale každé z těchto náboženství má svoji filosofii a také nějakou knihu, která obsahuje zásady víry, její pravidla a tak dále. Ale naše Bible je pravdou a náš Bůh je jediným pravdivým Bohem, protože každé z těchto náboženství nám může ukázat hrob, ve kterém leží její zakladatel. Naproti tomu křesťané, mohou ukázat prázdný hrob a žít v přítomnosti Toho, který byl do něho položen. On žije! To není Bůh, který *byl*, ale, který JE. Nemá jména „já jsem byl“ ani „já budu,“ ale „JÁ JSEM.“

23 Jak už jsem řekl, probíral jsem věky církve (zkrátka se ukáže na toto téma naše kniha), celý běh přírody, má určitou spojitost.

Mluvím o mé knize na téma Věků Církve. Ona vypravuje, jak Církev prochází vývojem a dochází do zralosti, úplně tak, jako příroda.

24 Kteréhosi dne jsme mluvili o tom, jak ráno vychází slunce jako malé dítě, slabé, nemaje mnoho síly. Postupně po uplynutí části dne, se stává čím dál tím více silnější a mocnější. Kolem osmé hodiny jde do školy jako chlapec nebo dívka. Okolo jedenácté opouští školu a je hotové do služby. A potom, okolo třetí odpoledne, zapadá - umírá. Je to konec slunce? Ne. Následující ráno vychází, aby svědčilo o tom, že existuje život, smrt, pohřeb i zmrtvýchvstání. Vidíte? Vidíte?

25 Pozorujeme stromy, jejich rozvoj a procesy v nich. Jednou jsem byl v Kentucky. Miluji lov na veverky a jel jsem tam na podzim na lov společně s jedním přítelem. Bylo tehdy veliké sucho.

26 Kdo lovil šedé veverky, ten ví, jak je těžké se k nim přiblížit, když listí šelestí pod nohama. A jak ony umí utíkat! A, ó, největší sportovní rekordman je amatérem v porovnání s těmi mrňousky, když ony utíkají! Jestliže se chceš pokusit je zasáhnout do oka na vzdálenost padesáti metrů, musíš být dobrým myslivcem, abys dostal svůj denní limit.

27 Byl se mnou pán Wood, můj přítel, obrácený Jehovův svědek. On řekl: „Znám zde jednu farmu, na které žije jistý muž, kterému patří spousta...“ Nazvali jsme je „výmoly.“

28 Kolik z vás ví, co jsou to výmoly? Dobře, ze které části Kentucky jste? Vidíte? A právě odtamtud pocházím.

29 Není tomu dlouho, došlo k něčemu podobnému v jednom z oddílů. Mluvil jsem už o tom bratru Williamsovi i jiným. Oni řekli: „Teď povstaneme a zazpíváme státní hymnu.“

30 A já jsem začal: „*Moje stará vlast v Kentucky.*“ Nikdo se ke mně nepřidal. To byla jediná hymna, kterou jsem znal. A tehdy jsme byli...

31 V pořádku, pane. [Někdo podává bratru Branhamovi poznámku - vyd.]: „Prosím o modlitbu za jednu paní, která je zde a krvácí z nosu.“

Modleme se:

32 Drahý Bože, Ty jsi Pánem, velikým uzdravovatelem a prosím Tě, aby ses ze Své milosti a milosrdenství, dotknul té drahé ženy a zastavil její krvácení. Shromáždili jsme se zde jako věřící lidé a ta paní přišla, aby se těšila ze Slova Pánova a ze společnosti s jinými a prosím Tě, Pane právě nyní, abys pokáral nepřitele a zastavil tu krev. Ve jménu

Ježíše Krista. Amen. (Věříme tomu...?)

33 Vráťím se teď k tomu krátkému vyprávění, abychom se naladili, dříve, než přejdeme do těch několika poznámek, které jsem si připravil a do několika míst Písma.

34 Nyní on řekl: „Bylo by dobré, kdybychom navštívili toho starého člověka. Má tam na svém území množství výmolů,“ on řekl, „ale je to bezvěrec.“ On řekl: „Jestliže tam přijdeme, je schopen nás proklínat.“

35 Řekl jsem: „Ale zde již neulovíme žádné veverky, přece zde táboříme už dva týdny.“ Byli jsme špinaví a naše tváře byly pokryty hustými vousy.

36 Odpověděl: „To nevadí, pojďme tam.“

37 A tak jsme šli něco málo mil dolů, okolo třiceti kilometrů. V tomto okolí jsem už dříve jednou byl. V jednom metodistickém táboře jsem tam strávil tři večery a Pán tam učinil veliké věci, byly to nádherné bohoslužby s uzdraveními mezi těmi místními metodisty. A tak tehdy, když jsme tam byli podruhé, přešli jsme přes kopce a výmoly a horské hřbety. Je zapotřebí znát Kentucky, aby mít o tom představu, jaká to byla místa. Nakonec jsme přišli k domu, kde seděl starý muž, dva staří lidé seděli se svými klobouky nasazenými do čela a on řekl: „To je on,“ řekl, „on je velice hrubý.“ Řekl: „Nesnese slovo ‚kazatel‘.“ A řekl...

38 Tak jsem řekl: „Dobře, raději zůstanu v autě, protože jinak bychom si zde vůbec nezalovili.“ Řekl jsem: „Jdi a zeptej se ho, jestli zde můžeme lovit.“

39 A tak on odešel a navázal s ním rozhovor. A vy víte, že v Kentucky je to vždy „vstupte“ a tak dále. A tak on tam přišel a zeptal se: „Jsem zvědav, jestli bychom tady mohli trochu lovit na tvých pozemcích.“

40 Ten starý člověk ve věku okolo sedmdesáti pěti let, který žvýkal tabák, vytékající mu z úst, si odplivl a zeptal se: „Jak se jmenuješ?“

On řekl: „Jmenuji se Wood.“

On řekl: „Jsi snad příbuzným starého Jima, který bydlel...“

On řekl: „Ó ano, jsem synem Jima.“ Řekl: „Jmenuji se Banks. Ano.“

41 „Dobře,“ řekl, „starý Jim byl poctivý člověk.“ Řekl: „Samozřejmě, pěkně prosím.“ Řekl: „Jsi sám?“

On řekl: „Ne, venku je se mnou můj pastor.“

On řekl: „Co?“

On řekl: „V autě je můj pastor,“ řekl, „je se mnou na lovu.“

42 Řekl: „Woodsi, nechceš mi snad říct, že jsi upadl tak nízko, že si s sebou bereš na cesty kazatele, kdekoliv jdeš?“

43 A tak, byla to taková stará, drsná povaha, pomyslel jsem si, že bude lepší, když vystoupím ze svého auta, vidíte. Tak jsem tedy vysedl a přistoupil blíže a on řekl: „Tedy, ty jsi kazatel, co?“

44 Řekl jsem: „Ano pane.“ Prohlížel si mne od hlavy až k patě (byl jsem od krve veverek a špinavý) a on řekl... Řekl jsem: „Nevypadám zdaleka na to.“

45 Řekl: „Ach, tak trochu se mi to líbí.“ A řekl: „Víte, chci vám něco říct.“ Řekl: „Pokládám se za bezvěrce!“

46 Řekl jsem: „Ano pane, já to chápu.“ Řekl jsem: „Nemyslím si, že by se bylo čím chlubit. Že ano?“

47 A on řekl: „Dobře,“ řekl, „já nevím.“ A řekl: „Řeknu vám, co si o vás myslím.“

Řekl jsem: „V pořádku.“

48 Řekl: „Vy štekáte na nesprávný strom.“ Kolik z vás ví, co to znamená? Vidíte? To znamená psa, který lže, vidíte; běhá a štěká okolo stromu, na kterém není žádný mýval, kterého má pronásledovat. On řekl: „Štekáte na nesprávný strom.“

Řekl jsem: „To je váš názor.“

49 A on řekl: „Nuže,“ řekl, „vidíte tam stát ten starý komín?“

„Ano.“

50 „Tam jsem se narodil před sedmdesáti pěti lety.“ A řekl: „Tady jsem žil uprostřed těchto pahorků, po všechna ta léta.“ A řekl: „Díval jsem se na nebe, díval se tu i tam, ale jsem si jist, že jsem v průběhu všech těchto sedmdesáti pěti let neviděl nic, co by připomínalo Boha. Neuvažujete o tom, že je to tak?“

51 Řekl jsem: „Nuže, to záleží na tom, na co se díváte. Vidíte, co vyhlížíte.“

52 A on řekl: „Nuže,“ on řekl, „vůbec nevěřím, že existovala taková

bytost. A myslím si, že vy chlapi jdete, obelháváte lidi, loudíte od nich peníze a všechno. A takovým způsobem to funguje.“

53 Řekl jsem: „Nuže, vy jste obyvatelem Ameriky a máte právo na své přesvědčení.“

54 On řekl: „Je jeden chlapík, o kterém jsem kdysi slyšel,“ řekl, „kdybych ho jen někdy mohl potkat,“ řekl, „rád bych mu položil několik otázek.“

Řekl jsem: „Ano, pane.“

55 Řekl: „Byl to nějaký kazatel, možná dokonce, že ho budete i znát.“ Řekl: „Měl shromáždění, není tomu tak dávno, v Campbellsville v kostelíku na tábořišti.“ A řekl: „Zapomněl jsem jeho jméno.“ Řekl: „On byl z Indiány.“

A řekl jsem: „Ó? Ano, pane.“

56 Bratr Wood chtěl zrovna říci: „Dobře, já...“ („Neříkej to.“) A tak on řekl...

Řekl jsem: „Co s ním?“

57 On řekl: „Dobře,“ řekl, „jistá stará paní... tady na kopci...“ Řekl: „Víte, umírala na rakovinu.“ A řekl: „Moje žena a já jsme tam chodili ráno převléknout její postel.“ Řekl: „Nebylo ji možné pozvednout dokonce natolik, aby se dalo pod ní podložit mísu,“ řekl: „Natáhli pod ní jenom impregnované plátno.“ A řekl: „Ona umírala. Byla v nemocnici v Louisville, ale lékaři se toho vzdali a řekli, že zemře.“

58 Její sestra navštívila, táto shromáždění a řekla: „Ten kazatel stál na pódiu, rozhlížel se po obecenstvu a zavolal tuto ženu jménem a řekl jí: ‚Když jsi odcházela z domů, vzala jsi kapesník a vložila ho do kabelky.‘ A jmenoval tu ženu jejím jménem, ačkoliv bydlela dvacet mil daleko a řekl jí, že trpí rakovinou a jak se jmenuje a všechny věci, kterými procházela,“ řekl: „vezmi tento kapesník a polož ho na tu ženu,“ a řekl, „že ta žena bude uzdravena z rakoviny.“

59 A řekl: „Když se toho večera vrátili domů.“ Řekl: „Věřte mi, slyšeli jsme odtamtud hrozný řev. Myslel jsem, že tam na tom kopci vypustili armádu spásy.“ Řekl: „Dobře.“ Řekl jsem: „Myslel jsem si, že ta stará sestra zemřela.“ Řekl: „Dobře... Zítra půjdeme a vezmeme vozík a dopravíme ji k hlavní cestě,“ a řekl, „tak, aby se o ni mohla postarat pohřební služba.“ A řekl, že... „Čekali jsme. Nebylo nutné tam jít v noci,“ řekl, „bylo to kilometr a půl daleko.“ Řekl: „Šli jsme tam

teprve ráno a víte, co se stalo?"

Řekl jsem: „Ne, pane.“

⁶⁰ On řekl: „Ona tam seděla s mužem a jedla smažená jablka v těstě a pila kávu.“

A já jsem řekl: „Opravdu?"

On řekl: „Ano, pane.“

„Ó!“ Řekl jsem: „Nuže, pane, snad to nemyslíte vážně.“

⁶¹ On řekl: „Co mne zajímá, je to, odkud ten člověk, který nikdy nebyl v tomto kraji, to věděl.“ Vidíte?

A já jsem řekl: „Ó, snad tomu nevěříte.“

On řekl: „Je to čistá pravda.“

Řekl jsem: „Vy tomu věříte?“ Vidíte?

⁶² On řekl: „Dobře, pojďme tam na ten kopec a já vám to dokážu.“ Teď dělal kázání pro mne, vidíte.

⁶³ Tak jsem řekl: „Hm - hm.“ Vybral jsem si jablko a řekl jsem: „Smím si vzít toto jablko?“ a utřel jsem ho do oděvu.

⁶⁴ On řekl: „Dobře, stejně je požírají vosy, poslužte si.“ A pak... A nyní jsem řekl: „Dobře..." Kousl jsem... kousl jsem do toho a řekl: „Je to chutné jablko.“

⁶⁵ Řekl: „Ó, ano.“ Řekl: „Víte co? Já jsem ten strom zasadil, ó, před čtyřiceti lety nebo více méně tak.“

Řekl jsem: „Ó, opravdu?"

„Ano, pane.“

⁶⁶ Řekl jsem: „Dobře, každý rok..." Řekl jsem: „Pozoruji, že ještě nebyl mráz, je teprve začátek srpna.“ A řekl jsem: „Listí už padá ze stromů.“

⁶⁷ „Ano, pane. Je to pravda, přichází podzim. Domnívám se, že tentokrát bude brzy.“

⁶⁸ Řekl jsem: „Ano.“ Změnil jsem téma, vidíte. A on řekl... Řekl jsem: „Dobře, víte, je to divné," řekl jsem, „jak ta míza schází dolů ze stromu.“ Řekl jsem: „A listí opadává, přesto, že ještě nebyl mráz, který by mohl listí zničit.“

69 A on řekl: „Nuže,“ řekl, „co to má společného s tím, o čem jsme vyprávěli?“

70 A řekl jsem: „Nuže, jsem jenom zvědavý.“ (Víte, matka vždycky říkala: „Dej krávě dosti provazu a ona se oběsí sama, víte.“) Tak jsem mu dal dost provazu.

71 A tak on pokračoval a řekl: „Dobře, ano, co to má s tím společného.“

72 Řekl jsem: „Vidíš, Bůh dává vzrůst těm jablkům a ty je užíváš a sedíš ve stínu a tak dále. Na podzim míza jde dolů,“ řekl jsem, „a pak to přichází znovu s jablky a opět s listím.“

73 A on řekl: „Ach, to je jen příroda. Vidíš, to je jen příroda.“

74 A já jsem řekl: „Nuže, samozřejmě, je to příroda.“ Řekl jsem: „Je to příroda, ale někdo musí řídit tu přírodu.“ Vidíte, já... on řekl... „Řekneš mi nyní, kdo to dělá?“

75 A on řekl: „Nuže, je to jenom jednoduše příroda.“

76 Řekl jsem: „Kdo je to, který nyní říká tomu malému lístku a...?“ Řekl jsem: „Nuže, ten list opadává proto, že míza schází do kořenů. A co by se stalo, kdyby míza zůstala přes zimu ve stromě? Co by se stalo?“

77 Řekl: „Zabilo by to ten strom.“

78 „Dobře,“ řekl jsem, „nuže, co je to za inteligenci, která vede tu mizu do kořene a říká jí: ‚Odejdi nyní odsud, přichází podzim, sejdi do kořenů a ukryj se?‘ A ona zůstává v kořenech jako v hrobě; a následující jaro přijde znovu a přinese další jablka a ještě více listů a tak dále.“

79 Řekl: „Je to jenom příroda, ona to působí.“ Řekl: „Počasí! Změny, víte, přichází podzim.“

80 Řekl jsem: „Postav vědro s vodou tady na ten sloupek a podívej se, zda příroda stáhne vodu dolů do toho sloupku a pak znovu nazpět. Vidíš?“ Chápete?

„Nuže,“ řekl, „mohlo by na tom něco být.“

Řekl jsem: „Přemýšlej o tom, zatímco my půjdeme lovit.“

A on řekl: „Dobře,“ řekl, „lovte, kde se vám bude líbit.“

81 Řekl jsem: „Když se vrátím a ty mi řekneš, co je to za

inteligenci, která stahuje mizu ze stromů dolů do kořenů a drží jí celou zimu, a pak se na druhý rok navrátí, tak já ti řeknu, že to je ta stejná inteligence, která mi tam řekla o té ženě.“

Řekl: „Řekla tobě?“

Řekl jsem: „Ano, pane.“

Řekl: „Snad nejsi ten kazatel!“

Řekl jsem: „Vzpomenete si jeho jméno?“

Řekl: „Ano.“

Řekl jsem: „Branham?“

Řekl: „To je on.“

Řekl jsem: „To je pravda.“ Vidíte?

⁸² A víte, co se pak stalo? Hned na tom místě jsem přivedl toho starého muže ke Kristu, na základě jeho vlastního svědectví.

⁸³ Po roce jsem tam byl znovu a vjel jsem autem (se státní poznávací značkou Indiány) až na dvorek. Oni se totiž odstěhovali, on mezitím zemřel. Když jsem se tam vrátil, stála tam jeho žena a vypadla na mne; myslel jsem si, že mám povolení lovit. Přiběhla ke mně, a řekla: „Ty neumíš číst?“

⁸⁴ Řekl jsem: „Ano, paní.“ Ona řekla: „Ty jsi neviděl ty tabulky říkájící: ‚Zákaz lovu!‘?“

⁸⁵ Řekl jsem: „Ano, paní, ale,“ řekl jsem, „mám povolení.“

⁸⁶ „Ty nemáš žádné povolení!“ řekla. A řekla: „Řadu let zde máme tuto tabulku.“

⁸⁷ Řekl jsem: „Nuže, sestro, pak jsem se zmýlil. Promiňte.“

⁸⁸ A řekla: „Žádné promiň! Ti s poznávací značkou Indiány, jsou nejdřezšími lidmi!“

Řekl jsem: „Dovolíte mi to vysvětlit?“ Řekl jsem...

„Ano! Kdo vám dal povolení?“

⁸⁹ Řekl jsem: „Přesně neznám...“ Řekl jsem: „Byl to starší člověk, seděl tady na verandě, bylo tomu rok, co jsme mluvili o Bohu.“ Vidíte?

Podívala se a řekla: „Jsi bratr Branham?“

A já jsem řekl: „Ano, paní.“

⁹⁰ Ona řekla: „Promiň mi. Nevěděla jsem, kdo jsi.“ Řekla: „Chtěla bych ti vyprávět jeho svědectví. V hodině smrti pozvedl ruce a chválil Boha.“ Řekla: „Zemřel v křesťanské víře a byl odsud vzat k Bohu.“ Vidíte?

⁹¹ „Jestliže ti budou mlčet, kameny budou volat.“ V přírodě je něco zvláštního.

⁹² Pozorujte ptáky, pozorujte zvířata, pozorujte všechno a pozorujte přírodu.

⁹³ Pozorujte malého holoubka, jak létá. Co ho dělá odlišným od jiných ptáků, vidíte. Nemá žádnou žluč, nemůže jíst totéž, co vrána. Vidíte? Nemá žluč. Nemusí se koupat ve vodě, protože má něco v sobě, co jej očisťuje zevnitř, vidíte...

⁹⁴ A právě tak je to s křesťanem. Právě tak Bůh znázornil samého Sebe, v holubici. Vidíte, protože... a ta... Ježíš byl znázorněn jako Beránek. Všude v přírodě naleznete Boha. A Bůh nás přirovnává k ovčím, které musí být vedeny. Zamysleli jste se kdy nad tím, o čem jsem vám kázal kdysi dávno v kázání? Jak holubice sestoupila na Beránka, aby vedla Beránka na zabití. Ta holubice! Nuže, jestliže ten Beránek... Holubice nemohla sestoupit na žádné jiné stvoření, protože oba dva museli mít stejnou povahu. Vidíte? Kdyby se holubice spustila na vlka a on by začal prskat a vrčel, holubice by rychle odletěla.

⁹⁵ Nuže, to stejné se děje teď. A z důvodu našich zlých cest, Duch Svatý se zvedá a odlétá. On musí najít tu stejnou povahu. Nebeský pták, holubice; nejmírnější živočich na zemi, beránek; oni se vzájemně snášejí. A když Duch Svatý sestupuje na nás a dělá nás novými stvořeními, tehdy nás také může i vést. Ale zkusíme-li žít tím stejným starým životem, nebude to fungovat! Nebude to fungovat.

⁹⁶ Nuže, nepochybně první krok, který jsi kdy v životě udělal, se jistě váže s laskavými rukama tvé staré matky. Tyto ruce možná již dnes spočívají na nějakém hřbitově, ale to byly ruce, které tě vedly při tvém prvním kroku.

⁹⁷ Potom, když tě matka učila chodit a udělal jsi několik kroků, upadl jsi, vstával jsi a myslel přitom, jak velmi důležité je to, co děláš, pak tě zavedla do školy k učiteli. A pak tě začala vést k vzdělání; co a jak máš dělat a jak se máš učit a tak dále.

⁹⁸ Poté co učitel byl ve škole s tebou hotov, vrátil ses domů, postaral se o tebe otec. Když tě otec vzal pod svou péči, učil tě možná

svému obchodu; jak se stát úspěšným obchodníkem, jak dělat věci správně. Tvoje matka tě učila, jak být domácí paní, jak vařit a tak dále.

⁹⁹ Pak když s tebou skončili, postaral se o tebe kněz nebo duchovní.

¹⁰⁰ Ale kdo tě vede nyní? To je aktuální otázka. Nuže, všechny nás dnes někdo vede. Musíme tak být. Jsme vedení. Všimněte si!

¹⁰¹ Nuže, podívejme se na toho mladého chlapce... jak ho ovlivňovali. Podívejme se... ten mladý obchodník, řekli bychom, byl obchodníkem. Byl uznávaným mužem. Podívejme se na ty, jež ho vedli.

¹⁰² Možná nejprve ho učila matka, když byl ještě malý, věcem, které by měl dělat. Jeho otec přispěl ke skvělému úspěchu a možná mu zanechal dědictví, protože sám byl vladařem; možná jeho otec zemřel, a on se stal obchodníkem. On byl... Pojmenujme ho dnes křesťanským obchodníkem; nebo zbožným obchodníkem, myslím, že to bude nejlepším označením.

¹⁰³ Byl to nábožný člověk, určitě to nebyl nevěřící. Matka ho učila, jak se náležitě chovat, jak chodit, jak se oblékat. Od otce se naučil jak vést velký obchod a jak být úspěšným mužem; a jeho obchod byl úspěšný. Otec a matka byli vychováni v církvi a proto ho předali knězi. A kněz pak z něho udělal nábožného člověka. Proto byl skvělým vzdělaným člověkem, skvělým chlapcem s dobrým charakterem.

¹⁰⁴ Jestliže si ho Ježíš Kristus zamiloval, když se na něho podíval, muselo v tom člověku být něco skutečně opravdového. Je to tak. Neboť Bible říká, jak jsme se dočetli v Markovi: „A když se na něho Ježíš podíval, zamiloval si ho.“ Ano: „A když se na něho Ježíš podíval, zamiloval si ho.“ A tak tedy muselo opravdu být v tom mladém člověku něco výjimečného. On byl... měl dobrý charakter a byl vysoce hodnocen. Byl to člověk správně vychovaný, inteligentní, chytrý, intelektuální, úspěšný v podnikání a nábožný. Měl hodně dobrých, ba, vynikajících, charakterových vlastností, že to přitáhlo pozornost Ježíše. Ale když byl konfrontován¹, jakožto úspěšný ve všech ostatních věcech...

¹⁰⁵ Všechno se mu dařilo; všechno mu šlo dobře, vysoce hodnocen, inteligentní, vhodné vzdělání, úspěšný, chytrý, dobrý obchodník, snad patřil ke skupině obchodníků někde v Palestině. Možná, že patřil do

¹ Postavení vedle sebe obžalovaných a svědků za účelem upřesnění odporujících si výpovědí, resp. střet názorů

společnosti obchodníků, jakou máme dnes, nepochybně tak, protože obchodníci měli vždy společenství mezi sebou, jeden s druhým.

¹⁰⁶ „Jako když vrána k vráně sedá,“ mají vždy o čem mluvit. Jestliže tento... Nábožný člověk nebude mluvit o vedoucím baru... všichni spolu, protože oni s tím nemají nic společného. My máme společné věci. Proto křesťané mají společné věci s křesťany; hříšníci mají společné věci s hříšníky; a společenství a cokoliv, mají společné věci. A ten mládenec pravděpodobně patřil do společnosti obchodníků.

¹⁰⁷ On byl nábožný, jak jen mohl být, protože při rozhovoru s Ježíšem řekl: „Dodržoval jsem tato přikázání od svého mládí.“ Je to tak.

¹⁰⁸ Vidíte, on byl dobře vychovaný, dobře vyučený a tak dále. Ale když byl konfrontován s myšlenkou věčného života... Nuže, chci, abyste si všimli, že s celým svým charakterem jaký měl, si byl vědom toho, že nemá věčný život.

¹⁰⁹ Nuže, všechny naše společenství, naše církve, naše členství a věci, které nám jsou tak drahé, naše americká sdružení a všechno, je velmi hezké, nemůže být proti tomu nic řečeno. A zde naše Společenství Křesťanských Obchodníků je velikou věcí, jeho dveře jsou pro mne otevřené... pro moje mezidenominační myšlenky, že „jsme křesťany.“

¹¹⁰ Nikdo nemůže (žádná denominace), o sobě tvrdit, že je opravdovým křesťanem, protože patří Bohu. Denominace jsou lidského původu a křesťanství je posláno z nebe. Ale ve všech těchto věcech, které máme, jak ony jsou dobré, jak pěkné, jak jdeme spolu, jak pěkná jsou naše setkání, jaké máme porozumění pro sociální otázky, každý z nás je konfrontován s věčným životem. Bez ohledu na to, jak velký úspěch bychom měli v obchodě, jak velkých církví bychom byli členy a jak bychom pracovali, jak bychom zkusili dělat věci správně, jestliže to není děláno správným způsobem, je to marným uctíváním Boha.

¹¹¹ Ježíš to posoudil tím stejným způsobem, zde se na chvíli zastavím. On řekl: „Nadarmo Mne uctívají, když učí učení a přikázání lidská.“ Nyní přemýšlejte! Upřímné a čestné uctívání Boha, (s upřímností ve vašich srdcích) a přesto marné! Takovým způsobem to začalo u Kaina v zahradě Eden. Upřímné uctívání, ale bylo odmítnuto! Velice nábožné, nicméně odmítnuté.

¹¹² V minulém nebo předminulém týdnu na setkání obchodníků v Shreveportu, během snídaně, kterého se účastnilo několik set lidí, mi

zabralo dvě a půl hodiny kázání na téma: „Činit Bohu službu proti Jeho vůli.“ Nuže, zní to divně, ale my se musíme napojit na kanál Bohem připravené cesty a Boží způsob konání. Ač si myslíme, že je to správné, musí to být podle Slova Páně, jinak je to marné. Kain uctíval Boha, ale ne podle Slova Páně. Farizeové uctívali, ale ne podle Slova Páně. A učil jsem to v tom konkrétním poselství k obchodníkům.

113 David chtěl prokázat Pánovi službu a měl pravdu v tom, co řekl: „Je to správné, aby truhla Páně ležela kdoví kam? Přinesme ji sem.“ Za dnů krále, jiného krále, jehož byl následovníkem. On řekl: „Není to správné.“ Oni se neporadili s Pánem ohledně této truhly, ale musíme to udělat. Nuže, to je správné, tak by se mělo postupovat. On řekl: „Měli bychom přinést truhlu, ale poradíme se nejdříve s Pánem.“ A to bylo správné, nacházela se v jiné krajině. Řekli: „Přineseme jí sem. Přineseme jí sem a dáme ji zde do našeho domu a budeme uctívat Pána.“

114 Nuže, pozorujte to, on se pustil do toho nesprávným kanálem. Radil se s vojenskými kapitány, padesátníky, setníky a veliteli tisíců. Oni byli všichni účastní na těchto poradách. Mínili, že taková je vůle Hospodinova.

115 Někdy je třeba dát Slovo Hospodinovo na správné místo, v opačném případě ono není vůli Hospodinovou. Vidíte? Nuže, dovolte, aby to vsáкло hluboko, a pak budete mít celkovou představu o tom, co chci říct.

116 Nechci, aby církev šla ve šlépějích Anglie: Muži s dlouhými vlasy a nabarvenými tvářemi a převrácení. To nechceme! Bez ohledu na to, jak náboženský to zní a jak moc umí Elvis Presley zpívat nábožné písně, on je stále ďáblem. Nejsem soudcem, ale „Po ovocích poznáte je.“ Vidíte? On je letničním, ale na tom vůbec nezáleží. Vidíte, vaše ovoce svědčí o tom, kým jste.

117 Bez ohledu na to, jestli na něho přichází Duch, může mluvit jazyky, může křičet, může uzdravovat nemocné, Ježíš řekl: „Mnozí v ten den přijdou a řeknou: Pane, copak jsme nedělali to a to? A já řeknu: Odejděte ode Mne, kteří činíte nepravost, nikdy jsem vás neznal.“ Vidíte?

118 Musíme být opravdovými, ryzími křesťany a jediný způsob jak to můžeme docílit, je konfrontovat to zde s touto otázkou „věčného života.“

119 Je jenom jedna forma věčného života a ona pochází od Boha.

A On do něho předurčil každé stvoření, které ho kdy bude mít. Právě tak, když jsi byl genem ve svém otci, tak rovněž jsi byl genem v Bohu; jedním z Jeho atributů od počátku, když ne, tak jsi jim nikdy nebyl. Vyšel jsi z lůna své matky; tvůj otec tě neznal, byl jsi v jeho bedrech. A když jsi vyšel z lůna své matky, tehdy ses stal lidskou bytostí a byl jsi učiněn na podobenství svého otce, nyní můžeš mít s ním společnost. Stejně je to u Boha, jestliže máš věčný život.

¹²⁰ Život, do kterého jsi vešel, ten přirozený život, fyzický život, byl od tvého otce. Jediným způsobem, jak můžeš být znovuzrozen, jedinou cestou, musí to být od tvého nebeského Otce, Jeho atributů. „Všichni, kterých mi dal Otec, přijdou ke Mně.“ Vidíte?

¹²¹ Jsi tady, protože tvoje jméno bylo vloženo do Beránkovy knihy života před založením světa. Přesně tak. Jsi genem, duchovním genem tvého nebeského Otce, částí Božího Slova. Jestliže je to tak, jak jsem řekl, byl jsi s Ježíšem, když On byl tu, protože On byl Slovem. Trpěl jsi s Ním, zemřel jsi s Ním, pohřbený jsi byl s Ním, a povstal jsi s Ním a nyní sedíš s Ním v nebeských místech!

¹²² Všimněte si, David myslel, že všechno bylo v pořádku, radil se s těmi všemi lidmi a oni všichni začali tancovat a křičet. Prožívali všechny možné náboženské emoce, a přesto to nebylo vůlí Boží, aby tam šli a přinesli Slovo Boží zpět do domu Božího. Ale vidíme, že Bůh vždy (ve všech věkách) postupoval tím stejným způsobem. Jeho první rozhodnutí je Jeho jediným rozhodnutím, protože ve svých rozhodnutích je dokonalý. Nedělá nikdy nic, leč by to nejprve nezjevil svým služebníkům, prorokům. Přesně tak.

¹²³ Hle, proč takhle. V církevním věku, ve kterém žijeme, neexistuje žádná církev, žádní metodisté, baptisté, letničtí, nebo kdokoliv jiný, která by mohla dostat Církev do nevěsty. To bude odpovědí na Malachiáše 4, neboť Bůh pošle proroka, kterému to bude zjeveno, to je jediný způsob. Naše církve se stávají denominacemi a vrhají všechno do zmatku, právě tak to bylo vždy a Bůh vždy posílá proroka.

¹²⁴ A v tom kraji byl Natan, osvědčený prorok ospravedlněný před Bohem a s ním se dokonce vůbec neporadili.

¹²⁵ A tak šli na to místo a to stalo život počestného člověka a tak dále, a vzali tu truhlu. Místo toho, aby ji položili na ramena Levitů, naložili ji na vůz. Udělali v tom zmatek.

¹²⁶ Vidíte, jestliže nepostupujete shodně s vůlí Boží a způsobem

jaký ukazuje Bůh, pak to vždy přivedete do zmatku a dostanete to do nějaké organizace, denominace, nějakého poselství, je to tak. Vidíte? Vždy se tak dělo.

¹²⁷ Před stejnou věc byl postaven tento chlapec. On vstoupil; byl členem farizeů nebo saduceů nebo nějakého velkého řádu těchto dnů. Byl nábožný, jak jen mohl být. On řekl: „Ostříhal jsem tato přikázání tak, jak jsem byl vyučován od mé mladosti.“ Vidíte? A Ježíš ho proto miloval. Ale on nesouhlasil, aby byl veden, odmítl přijmout skutečné vedení Ježíšem Kristem, který by mu dal věčný život.

¹²⁸ Všimněte si, on věřil, že zde bylo něco jiného, než co má on, neboť by nikdy neřekl: „Dobrý mistře, co musím nyní udělat?“

¹²⁹ Podívejte se, on chtěl něco vykonat sám. Děláme to i my, chceme něco vykonat sami. Boží dar je zadarmo. Bůh ti to dává, ty pro to nemůžeš udělat nic. On to ustanovil pro tebe a ty To budeš mít. Vidíš?

¹³⁰ Všimněte si, on věděl, že to tam bylo. On tomu věřil a chtěl to. Ale když byl konfrontován, jak by to měl udělat, bylo to odlišné od jeho rituálu. Bylo to odlišné. Mohl si ponechat svoje peníze a náležet do církve, do které patřil a tak dále. Ale Ježíš o tom věděl a věděl, že nahromadil peníze a proto řekl: „Běž, prodej všechno, co máš, rozdej to chudým. A přijdi, vezmi svůj kříž a následuj Mne a budeš mít poklady v nebi.“ Ale on to nemohl udělat.

¹³¹ Ti jiní vůdcové, kteří ho vedli ve dnech jeho mládí, měli na něj takový vliv, že odmítl přijmout Bohem poskytnutou cestu, kterou je Ježíš Kristus; odřekl přijetí toho Jediného, který má Život věčný, odřekl toho Jediného, který by mu ho mohl dát. Ne, církev ti nemůže dát Život věčný, ani tvůj soused, ani tvůj pastor, ani tvůj kněz, ani tvoje vyznání; jedině sám Ježíš Kristus ti může dát Život věčný.

¹³² Nezáleží na tom, jak jsi dobrý, co jsi přestal dělat, co jsi začal dělat, musíš přijmout osobu Pána Ježíše Krista. A když to uděláš, On je Slovem a tvůj život zapadne úplně do Slova a projeví se v tom věku, ve kterém žiješ.

¹³³ Musel to dělat Noe, aby se Slovo projevilo v jeho věku. Co kdyby přišel Mojžíš a řekl: „Víme, co udělal Noe, dobře, přijmeme slovo Noema. Dobře, uděláme to stejně jako Noe. Nuže, postavíme koráb a poplujeme po řece Nilu a tím opustíme Egypt.“ Hle, to by nefungovalo. Vidíte, protože to byl jiný věk.

134 Ježíš nemohl přijít s poselstvím Mojžíše. Luther nemohl přijít s poselstvím katolíků. Wesley nemohl přijít s poselstvím Luthera. Letniční nemohli přijít s poselstvím Wesleye. A nevěsta nemůže být utvářená v letniční denominaci, to není možné. A to je naprostá pravda. Ona se zorganizovala a odešla a usadila se stejně tak, jako ti ostatní. To je slupka. Právě tak jako život prochází skrze... Vidíte?

135 Ten pisatel, jak jsem se onehdy večer zmínil, ten pisatel, který napsal tuto knihu... A nejen, že mně tak zle kritizoval, řekl, že jsem byl: „Dáblem, pokud něco takového existuje.“ Řekl, že nevěří v Boha. Řekl: „Bůh, který si mohl založit ruce a pozorovat ty mučedníky v ranních věkách a který prohlašuje, že má moc otevřít Rudé moře a dovolit, aby ženy a děti byly trhány lvy na kusy a tak dále, a pak říci, že byl milujícím Bohem.“ Řekl: „není žádné takové bytosti.“ Vidíte, Ten člověk bez inspirace Slova, to nedokázal vidět.

136 První zrno pšenice, Ženich, muselo padnout do země, aby mohlo znovu povstat. Tak to udělal s první nevěstou, byla zrozena o Letnicích. Musela projít temnými věky, jako každé semeno a být pohřbena. Museli zemřít. Muselo se to stát. Ale klíčení začalo opět za Luthera, během první reformace. To ještě nevypadalo jako semeno, které bylo zaseto, ale bylo to Světlem na daný den. Za Wesleye to pokračovalo ze stonku do střapce. A ze střapce to přešlo k letničním do slupky.

137 Když se podíváte na pšenici, jak ona klíčí, zrno pšenice, pěstitel pšenice, když tam přijdete, spatříte tam podobu zrna, vypadá to úplně tak, jakoby tam už byla zrna. Ale jestliže vezmete pinzetu, posadíte se, vezmete tu pšenici a otevřete to, nebude v tom žádné zrno. Je to pouze pleva. A co potom? Bylo to zformováno, aby to udrželo zrno. Vidíte? A ihned poznáte, že, život, který byl nejdříve ve stonku, jde do střapce; život ze střapce jde do slupky a život ze slupky jde do *zrna* pšenice. Máme zde tři stádia. A pak se formuje pšenice (Luther, Wesley, Letniční). Přesně tak. Vidíte, bezpochyby. Nemůžete narušit přírodu.

138 Nyní se podívejte, vždy když přišlo poselství pocházející od Boha, oni se v průběhu tří let zorganizovali. A tohle trvá dvacet let a není žádné organizace. Nebude. Vidíte? Nuže, slupka se musí otevřít a dát příležitost pšenici ležet v přítomnosti Syna, aby dozrála na tom Poselství, přicházejícím znovu do církve, tvořice tělo Ježíše Krista, právě jako ten originál, který šel do země. Nuže, vidíte ten věčný život.

139 Život, samozřejmě, stéblo bylo nositelem života. Zajisté bylo. Ale podívejte, když se stalo stéblem a bylo to ukončeno organizací,

život odešel přímo do Wesleye; rovnou šel dál. Proč... A sledujte každou jednu z nich. Přece dlouhý, plochý lístek nevypadá jako zrna. Ale když se ukáže pyl, jako ten... na té slupce... nebo na tom stéblu, ten pyl na tom strapci se podobá mnohem víc zrna. Ale když to přichází až do slupky, je to téměř tam.

¹⁴⁰ Neřekl Ježíš: „V posledních dnech“ (Matouš 24,24), „že oba si budou tak velice podobní, aby svěst předurčené geny, kdyby to bylo možné.“ Vidíte, je to téměř jako ta opravdová věc, vidíte. Tak je tomu v posledních dnech. Nuže, vidíte, nyní je čas pšenice. Nastává čas sklizně. Není to věk Luthera, není to věk letniční, je to věk NEVĚSTY.

¹⁴¹ Jako Mojžíš vyvolal národ z prostřed národa, tak dnes Kristus vyvolává církev z prostřed církve, vidíte; přesně tentýž typ, beroucí je do slavné a věčné zaslíbené země.

Židům 13:8

¹⁴² Nuže, odmítnout tu volající osobu, totiž Krista, nezáleží na tom, zda jsi letničním, metodistou, luteránem, nebo kýmkoliv jsi, musíš... Tento věk! Nic proti nim, vůbec ne, ale i v tomto věku musíš přijmout (jako oni ve svém věku) osobu Krista, který je Slovem.

Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo byl Bůh.

A Slovo se stalo tělem, a bydlelo mezi námi,...

... ten stejný včera... dnes a na věky.

Vidíte, musíte přijmout Osobu Věčného Života!

¹⁴³ Nuže, život, který měl Luther, to bylo ospravedlnění. Wesley měl posvěcení, které bylo k tomu přidáno. Letniční měli obnovení darů, které se navrátily a byly k tomu přidány. Ale nyní jde o dokončení těla, vidíte, to jsou tři fáze z toho... Nuže, když přijde zmrtvýchvstání, ten život, který žil v luteránech, a vyšel život, který žil v metodistech, a vyšel život, který vstoupil do letničních, bude v celku vytržen z povrchu země v těle nevěsty, bude vzat k Ježíši Kristu. Sláva Bohu! Ó, to je vzrušující! To je pravda!

¹⁴⁴ Postavili jsme roh! Vzhlížíme k nebi, očekáváje Příchodu; toho Vrcholku Pyramidy, jak bychom řekli, Jeho Příchodu zpět! Církev musí být brzy vzkříšena a my se musíme připravit.

¹⁴⁵ Je jenom jediný způsob, jak to můžeš docílit, nikoliv mluvením: „Nuže, patřím do Sborů Božích. Patřím k jednotářům, k dvojíčním,“ nebo ještě do něčeho jiného, „patřím do církve Boží,“ to neznamená

nic. „Naši otcové křičeli a tančili.“ To je naprosto v pořádku, to byl jejich den. Ale dnes stojíš před konfrontací, ne s organizací, kterou založili, ale s pokračováním života, kterým je Ježíš Kristus.

¹⁴⁶ Ten mládenec byl ve stejné situaci. Mojžíš napsal tato přikázání. Ale vidíte, že ten stejný Bůh, který napsal ta přikázání, on byl tímtéž, který prorokoval tu stejnou věc, že přijde tento den: „Pán vám vzbudí proroka, takového jako Já. A stane se, že kdo by Ho neposlušal, bude vyhlazen;“ tím že zůstane v denominačních slupkách a štrapci. Zatímco oni musí pokračovat dále až k Životu. A nemluvte dnes: „Jsem letniční. Patřím k tomu, patřím k té.“ To nic neznamena. Jste povinni přijmout osobu Krista, věčný Život. On konfrontuje každého z nás! Nezapomeňte na to.

¹⁴⁷ Zde jsou vůdcové, vidíte, kteří měli takový vliv na lidi a mluví: „Nuže, patříme tam a patříme k tomu“ a měli takový vliv na ně. Ale jak fatální věcí je odmítnout vedení Věčného Života!

¹⁴⁸ Nuže, ten život je dnes přítomný. To je pravda. Duch Svátý, který je Kristem, v duchovní podobě je tady; Jeho Duch, to pomazání, je zde.

Ještě krátký čas a svět Mne neuvidí, ale vy Mne uvidíte,...

... protože Já jsem s vámi a dokonce ve vás až do skonání světa...

¹⁴⁹ Jedině Ježíš tě může dovést k věčnému životu. Nedovede tě tam žádná církev, žádná denominace, žádný kazatel, žádný kněz, nic. Musíš být veden Ním, tím jediným, který tě může vést.

¹⁵⁰ Můžeš si představit, že by tě On vedl v rozporu se Svým Slovem, kterým je On sám? A jestliže je Slovem a ty jsi Jeho částí, můžeš snad nebýt částí toho Slova? Na to Slovo chce dnes Bůh vylít vody spasení, aby byl dnes ztotožněn, stejně tak, jak Ho ztotožňovali apoštolové, jako Luther, jako Wesley, jako lidé, kteří Ho v sobě ztotožňovali v oněch dnech. Teď je jiná doba. To je Slovo! Slovo říká, že tyto věci, které vidíme, se uskutečňují teď, jsou předpovězeny na dnešní hodinu. A tak přijmi Ježíše Krista a nech se Jím vést k věčnému Životu.

¹⁵¹ Tento mladík dosáhl... dosáhl docela dobrých výsledků. Ve škole byl vynikající. Jako dobrý chlapec, nepochybně byl dobrý. Jako skutečný otec... V naslouchání svému tatínkovi ve věcech obchodů, byl

dobrým chlapcem. Dobrý vůči svým rodičům. Byl věrný ke svému knězi. Byl věrný ke své církvi. Byl věrný Božím přikázáním. Ale ztratil tu nejdůležitější věc a to všechno mu nebylo nic platné, když odmítnul Ježíše Krista, vedení k Věčnému Životu.

152 Pozorujte! S tímto vedením bude dnes zkonfrontován každý z nás, stejně tak, jak onen mladý muž, my... bez ohledu na to jak jsme nábožní. Můžeš být katolíkem, můžeš být baptistou, můžeš být letničním nebo čímkoliv, dnes večer stojíš tváří v tvář té stejné věci: Životu Věčnému, že přijmeš Ježíše Krista. Je nám dána tato příležitost.

153 Někdy v životě stojíme před takovou věcí, tak jako tento mladý muž, protože jsme smrtelníky, kterým byla dána možnost volby. Musíš si vybrat. Bůh rozhodl tak, že si můžeš vybrat. I když On dal Adamovi i Evě svobodnou morální volbu, aby si mohli zvolit, oni udělali tu nesprávnou volbu. A vidíte, On nemůže pro tebe udělat více, než udělal pro ně, máš stejnou možnost a tak to můžeš zvolit nebo odmítnout.

Máš svobodu volby. Podívejme se na některé z nich.

154 Jako mladému muži ti byla dána volba, zda budeš vzdělán nebo nikoliv. Máš právo volby. Můžeš si zvolit „obejdu se bez toho,“ můžeš to prostě odmítnout.

155 Máš právo volby, jak budeš postupovat. Tady se vás trochu dotknu. Vidíte? Můžeš jít a nechat si narůst dlouhé vlasy a stát se bítlákem nebo některým z těch zaostalců.

156 Nebo vy ženy, můžete vypadat jako slušné lidské bytosti, nebo můžete být jednou z těch výstředních stvoření, které zde potkáváme, s modrýma očima. A s melonovými účesy a jinými věcmi, což je úplně proti Slovu Božímu, které je absolutně proti; ba ani předložit... nemůže ani Bohu předložit modlitbu, aby byla přijata. Taková je pravda. Přesně tak. Tak o tom mluví Bible.

157 Ale co se stalo s tebou, církvi? Dívala ses tak moc na televizi, tak moc tě zaujaly věci tohoto světa, je pro starou povahu Adama tak snadné vybočit a jednat jako ti ostatní.

158 Dovolte mi to ještě jednou zopakovat! V košeru, při oběti smíření ve dnech Mojžíše, když Mojžíš vyvedl tyto děti, oni nesměli mít sedm dnů mezi sebou žádný kvas. Každý to ví. Ve II. Mojžíšově: „Žádný kvas nebude nalezen v táboře po sedm dnů.“ Těch sedm dnů znázorňuje, plnost „sedmi věků církve.“ Vidíte?

159 „Žádný kvas.“ Nuže, co je to? Žádné vyznání, žádný svět. Ježíš

řekl: „Jestliže milujete svět, anebo věci tohoto světa, nemůže ve vás být láska Boží.“ Vidíte? A my zkoušíme to smíchat dohromady; tak to nelze! Musíte dojít k jedné věci, čemu chcete věřit: Buď budete věřit Bohu, nebo budete věřit své církvi nebo budete věřit světu. Nepovede se vám to smíchat. Nemůžete se držet starých věcí, které dělala jiná církev před vámi. Dostali jste Poselství na tu hodinu.

¹⁶⁰ On řekl: „Jestli něco zůstane, nenechávejte to do příštího rána, (nepřipojujte to do příštího věku) spalte to na ohni; zničte to.“ Ten věk, ve kterém žiješ, poselství toho věku, musí to být přineseno z Bible a potvrzeno, a dokázáno Bohem, že to Bůh takto udělal. Pak to přijmeš nebo to odmítneš. To je věčný život, vedení Ducha Svatého, který vede svoji Církev.

¹⁶¹ Mohli bychom u toho zůstat déle, ale pojďme dále, chceme pokročit dál.

¹⁶² Existuje volba vašeho jednání. Mohli byste... nuže, nemůžete to míchat. Buď stojíte za Bohem, nebo proti Bohu a vaše vnější vzezření ukazuje přesně to, co je vevnitř. Vidíte? Hloh², mnozí z vás si myslí: „Obdržel jsem křest Duchem Svatým, půjdu do nebe.“ To ještě neznamená, že půjdeš do nebe. Ne, pane. Můžeš mít křest Duchem Svatým každou hodinu ve svém životě a přesto se dostat do pekla. Tak mluví Bible. Ano, je to úplná pravda.

¹⁶³ Podívej se, zevnitř jsi osobou. Máš pět smyslů, kterými se kontaktuješ s vnějším tělem. Těch pět smyslů ti dal Bůh; ne, aby ses stýkal s Ním, ale se svým zemským domovem: Zrak, sluch, dotek, čich a chuť.

¹⁶⁴ Dále vevnitř máš ducha a ten má pět výstupů: svědomí a láska a tak dále. Těmito pěti výstupy se tvůj duch kontaktuje s tím duchovním světem, s tvým duchem.

¹⁶⁵ Tělesná část tvé osoby se stýká se světem tělesným. Duchovní část tvé osoby se stýká se světem duchovním. Ale vevnitř toho máš duši a ona je tím genem pocházejícím od Boha.

¹⁶⁶ A jako dítě je formováno v lůně své matky. Když dítě přichází do matčina lůna, skrze ten malý zárodek, který vklouzne do toho vajíčka. To nevytváří jednu buňku lidskou, další psí a další kočičí a další koňskou. To jsou všechno lidské buňky, protože to je budováno z původní lidské buňky.

² angl.: řepen trnitá

167 Když se člověk znovuzrodí skrze Slovo Boží, předurčený do Věčného Života, je nazvaný „vyvolený,“ a pak to bude Slovo Boží na Slovu, Slovo na Slovo! Ne denominační vyznání a Slovo a vyznání, ne to by nefungovalo. Nemůžete mít v tom kvas! Je pouze jeden Věčný Život, Ježíš Kristus, to Slovo:

Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo byl Bůh.

A to Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi...

168 Přátelé, vy živíte mé děti. Posíláte mne přinést to Poselství na misijní pole toho světa. Musím být k vám upřímný. Možná nevidíte to, na co se dívám já. Právě proto jsem tu, abych se vám to pokusil říct. Ne proto, že bych nemiloval lidi, ale proto, že je miluji. To je korigující. Když vidím jak církev, která se odchyluje, a říká: „Nuže, udělali jsme to, udělali jsme tamto“ a když se dívám na církve kolem a vidím jejich... nebude to prostě fungovat.

169 Pak se podívejte do Bible a uvidíte, že na konci to tak má být, že Laodicejský církevní věk takový bude, odsouvající Ježíše, (Slovo) ven. On nikdy nevolá... On se nechystá volat žádnou církev. On řekl: „Koho miluji, toho kárám. Napravuji je.“ Tím, že bere Slovo a tak dále: „V tom jsi na omylu!“ To je důkaz, že tě miluji. „Jestliže otevřeš dveře a dovolíš Mi vejít, budu s tebou večerět.“ Ne s církví, z té už byl vystrčený.

170 Ona směřuje do Ekumenické rady. Tímto způsobem se ona vrací zpět do Říma, odkud přišla. To je přesně tak. Mám to napsáno na papíře, je to z před dvaceti pěti let nebo třiceti tří let a zde to je. A ne jenom to, je o tom rovněž psáno v Bibli, ve viděních. Ona se vrátila zpátky. Nedá se žádným způsobem zachránit. Ona je ztracena. Musí to tak být.

171 Bůh povolává jednotlivce. „Stojím u dveří a tluču. Jestli kdokoliv, jakýkoliv člověk... jeden jednotlivce z tisíce, mohl by to být jeden z milionu.“

172 Jak jsem před několika večery řekl. Když Izrael vyšel z Egypta, bylo jich okolo dvou miliónů lidí, kteří vyšli a jenom dva milióny. Pouze jeden... pouze dva lidé došli do cíle. Jeden z miliónu. Věděli jste to? Kálef a Jozue.

173 A Ježíš, když byl na zemi. Oni mluvili: „Naši otcové jedli manu na poušti. Dodržujeme tradice. Děláme toto. Víme, kde stojíme!“

174 On řekl: „Vím, že vaši otcové jedli manu na poušti, ale jsou

věčně odděleni. Oni jsou mrtví!"

175 Když z muže vychází semeno, vychází milión spermií, milión zárodků. A z těch všech malých zárodků, podle druhu... Zda to bude dobytčí samec nebo muž nebo cokoliv jiného, jsou zde milióny zárodků, podílí se na tom milióny zárodků. Mezi nimi je však jen jeden zárodek předurčený k životu, protože je jenom jedna plodná vaječná buňka, očekávající na oplodnění. Tak je to. Pouze jedno vajíčko, se kterým se setká. Stejně Tak toto tělo, které zde sedí, ale zárodek pochází od Boha. Vidíte? A pozorujte, jak ten malý zárodek prochází uprostřed těch ostatních zárodků a vrtošivým způsobem se pohybuje všemi směry, míjí všechny jiné a nachází to plodné vajíčko a vklouzne právě do toho; a ostatní umírají.

176 Co jestliže dnešní církve je ve stejné situaci, pak by byl vybrán jeden z miliónů? Vidíte, jaké by to bylo? „Těsná je brána a úzká je cesta a málo je těch, kteří ji nalézají, protože široká je cesta, která vede do zahynutí a mnoho je těch, kteří po ní jdou.“ Je to pravda, bratře Branham? Nevím, Cituji pouze Písmo. Vidíte?

177 Nuže, jste určeni k životu. Uvidíte to, jestli jste předurčení, abyste to uviděli. Jestliže nejste předurčení, neuvidíte to. Je řečeno: „Mají oči, ale neuvidí, mají uši, ale neuslyší.“ Jak vděčná bys měla být církvi! Jak by ses měla dát poopravit v těchto věcech! Jak bys měla hořet pro Boha! Požehnané jsou vaše oči, co vidí, vaše uši, že slyší ty věci. Vedení! Proč jste sem přišli dnes večer, slyšet poselství jako je toto? Po celém světě jsem církvemi označován jako „fanatik.“ Proč jste přišli? Duch Svatý vás přivedl sem (vidíte? Vidíte?) to poslouchat. Obrežte se! Odřízněte od sebe věci tohoto světa, přijměte vedení Ježíše Krista nebo zahynete tak jistě jako ten svět.

178 Máte volbu vedení. Záleží na vás, jak se zachováte.

179 Máš právo volby manželky. Jdeš a vybereš si ženu. Chceš si vzít ženu, chceš si vzít takovou, která by byla čestná... jaký chceš svůj... jak si představuješ svůj budoucí domov. Dovedete si představit muže křesťana, který by šel a vzal si za manželku jednu z těch moderních Ricket? Vidíte? Dovedete si to představit? O čem přemýšlí takový člověk? Jaký domov si chystá, jestliže si bere striptérku, nevěstku, která se potuluje po ulici, pouliční prostitutku? „Ach,“ řeknete, „nuže, počkej na okamžik.“ Jak se ona obléká? Vidíte? Vidíte? Nosí krátké kalhoty a věci, je pouliční prostitutkou. „Ach,“ řeknete, „nuže, bratře Branham!“ A co ty přiléhavé, krátké sukně, do kterých sotva vleze, pouliční prostitutka.

180 Ježíš řekl: „A kdokoliv se chtivě dívá na ženu, pak s ní zcizoložil ve svém srdci.“ Pak on se bude za to zodpovídat. A co udělala ona? Předváděla se před ním. Kdo je vinen? Přemýšlejte o tom.

181 Řeknete: „Teď se nešijí jiné šaty.“ Ale dostaneme látky a šicí stroje. Vidíte, není žádné výmluvy. Ne. Přesně tak.

182 Nuže, nechci vás ranit. A není to vtip, je to TAK PRAVÍ PÁN na základě Písma. To je naprostá pravda, příteli. Jsem už starším člověkem a nezůstanu tady už dlouho, ale musím vám říci pravdu. I kdyby to bylo moje poslední poselství, ono je pravdivé. Vidíte? Nedělej to, sestro. Nedělej to, bratře.

183 A vy přátelé, kteří lpíte na vyznání víry u vědomí, že Slovo Boží bylo ospravedlněno před vámi. Křest Duchem Svatým a tyto skutečnosti, které prožíváme dnes, a kvůli vašemu vyznání se od toho odvracíte? Jak můžeš být synem Božím a popírat Slovo Boží, které bylo předem určeno pro tyto poslední dny, ve kterých žijeme? Jak to můžeš dělat? Jak to může Bible nazvat...?

184 Jak jsem se již zmínil minulého večera o jednom králi, dole na jihu, kdy oni měli... ten černocho byl prodán jako otrok. S nimi se nezacházelo lépe než s ojetým autem na trhu, při prodeji jste za ně obdrželi pouze účtenku. Jednou jsem byl pobouřen, když na jednom místě... jednou jsem četl, jak obchodník s otroky přišel někoho koupit a řekl: „Dobře, chtěl bych...“ Oni byli sklíčení, vždyť se nacházeli daleko od svých domovů, byli bití biči a nuceni k těžké práci. Museli je bičovat, nutit k práci, byli smutní, protože byli daleko od domova. Byli prodanými otroky. A tam v cizině, o které nic nevěděli, oni se už odtud neměli nikdy vrátit, a tak byli smutní. Bičovali je, nutili k práci. Ale ten obchodník přišel na jednu plantáž.

185 Jeden mladý chlapík tam měl vzpřímenou hrud', jeho brada byla vzhůru, nebylo ho třeba bičovat. Působil otevřeně a byl morální oporou těch ostatních.

Obchodník řekl: „Chtěl bych ho koupit.“

186 On řekl: „Není na prodej. Nic z toho. Není možné ho koupit, protože není na prodej.“

187 On řekl: „Co ho dělá tak odlišným?“ Řekl: „On je jejich dozorcem?“

Řekl: „Ne.“

Řekl: „Živíte ho jinak?“

188 Řekl: „Ne. Ano, je otrokem a jí spolu s ostatními zde v jídelně.“

Řekl: „Čím se tak moc odlišuje?“

189 On řekl: „Sám jsem byl zvědav, než jsem to zjistil. Tam v Africe, (odkud pocházejí, kde je nakupují Búrové, oni je tam nakupují a dopravují sem do otroctví) jeho otec je tam kmenovým králem. A přesto, že je zde cizincem, daleko od domova, on ví, že je královským synem. Proto se takto chová.“

190 Jaké to pokárání pro křesťanství! Měli bychom reprezentovat Boha a věčný Život. Je jen jedna forma Věčného Života a tou je Bůh. Jedině On má Věčný Život. Jsme Jeho produktem, protože jsme geny Jeho Ducha. Pak bychom se sami měli chovat, jak ženy, tak i muži, jak nám to říká Bible. Ne, jako nějaké pouliční Jezábely a Rickýové z organizací, ale jako křesťanští džentlmeni, synové a dcery Boží zrození z Ducha Božího, projevovat Světlo našich dnů v nás a rozptylovat Je. Přesně tak.

191 Ale jak daleko jsme od toho odešli! Proč? Děláme to stejné, co dělal ten mládenec tady. Odmítl věčný Život, protože by ho to stálo společenské postavení, stálo by ho to bohatství a peníze, stálo by ho to obecenství v církvi, stálo by ho to mnoho jiných věcí. Uvědomoval si, co by ho to stálo, protože byl bystrým mladíkem a cítil, že nemůže zaplatit takovou cenu. Přesto si pomyslel: „Budu pokračovat a věřit jen svému náboženství.“ Ale na dně svého srdce cítil, že Ježíš Kristus má v sobě něco jiného, než současní knězi tohoto dne.

192 A každé opravdové přicházející poselství, Bohem zrozené Poselství je odlišné od starého trendu. Když se nedávno na scéně ukázalo Božské uzdravování, všimli jste si, jak ihned za tím následovalo napodobování? Vidíte? A každé z nich vešlo rovnou do těch organizací a zůstalo tam. Copak všichni nevíte, že muselo přijít poselství, které to následovalo? Nuže, Bůh to nedělá pro naši zábavu! On přitahuje naši pozornost k něčemu, a když přitáhne naši pozornost, tehdy předává Svě poselství.

193 Podívejte se, když přišel poprvé na zem a začal svoji službu: „Ó, mladý rabíne, chceme Tě semhle do naší církve. Můžeme... Přijdi sem.“ Mladý prorok. „Ó, potřebujeme Tě sem. Přijdi sem.“

194 Ale jednoho dne se sklonil a řekl: „Já a Otec jsme jedno.“

195 „Ó, na mou duši! On ze sebe dělá Boha!“

196 „Jestliže nebudete jíst tělo Syna člověka a pít Jeho krev, nemáte v sobě život.“

197 „On je vampýr! Nuže, nechceme s tím mít nic společného.“

198 Apoštolé při tom seděli; tisíce jich od Něho odešlo, ale ti apoštolé byli předurčení k životu. On to tak řekl. Oni to nemohli vysvětlit; věřili tomu. Přidržel se toho, protože řekli: „Nikdo z lidí nemůže dělat takové věci.“

199 Dokonce kněží o tom věděli. Nikodém řekl: „My víme,“ (to znamená židovská rada) „že nikdo nemůže dělat znamení, která děláš Ty, není-li Bůh s ním.“ Vidíte?

200 Petr ve dni Letnic řekl: „Ježíše z Nazaretu, muže, kterého Bůh potvrdil uprostřed vás. Bůh byl s Ním.“

201 Podívejte se do Písma, co Písmo o tom hovoří. Ježíš řekl: „Zkoumáte Pisma, neboť se domníváte, že v nich máte věčný život, a ona svědčí o Mně. Kdybyste totiž věřili Mojžíšovi, věřili byste i Mně, neboť on psal o Mně, že přijdu, a v jaké podobě přijdu.“ On přišel jako Syn člověka.

202 On přichází ve třech jménech, jako Bůh. Ve třech (jako Otec, Syn a Duch Svatý), ten stejný Bůh, jsou to tři atributy.

203 Nuže tedy, také ospravedlnění, posvěcení,... Luther, Martin a letniční; je to jedno a totéž: tři atributy, tři stádia, tři církevní věky.

204 Je to jedno a totéž:: voda, krev a duch. Vždycky, když to pozorně sledujeme, tyto tři elementy, vás vezmou zpět do toho těla. Můžeme to vyvozovat z vašeho přirozeného narození, ale zobrazuje to vaše duchovního narození. Když se rodí dítě, první věcí je voda, dále krev a pak život. Tím stejným způsobem vcházíš do Království Božího, stejným způsobem. Vidíte? Takovým způsobem vchází církev, stejnou cestou. Je to jedno a totéž. Nuže, pozorujte, těmito třemi věcmi Bůh tvořil Svě... tvoří Svě tělo.

205 Nuže, shledáváme zde, že máme právo volby. Vybíráš si dívku, s kterou se chceš oženit; přijímá-li tě, v pořádku.

206 Další věcí je to, že máš právo volby, zda chceš žít nebo zda nechceš žít. Vybíráš tak mezi životem a smrtí. Můžeš žít.

207 Ten mládenec si mohl vybrat. Byl mimoto ve všem úspěšným, nábožným člověkem, ale věděl, že pokud jde... On o sobě řekl: „Od svého mládí jsem ostříhal tyto přikázání,“ ale věděl, že nemá Věčný

Život. Vidíte? A on měl volbu, přijmout to nebo to odmítnout, a on to odmítl. Byla to jeho největší osudová chyba, které se mohl kdy dopustit. Všechno ostatní nemělo cenu. Všechno ostatní má cenu, jestliže uděláš správnou volbu.

208 Pozorujme ho teď v jeho volbě a uvidíme, kam ho to dovedlo. Nuže, podívejme se, co si vybral. Nuže, podívejte se, byl bohatým člověkem, byl obchodníkem, byl hodnostářem a byl nábožným člověkem. Tím vším byl!

209 Dnes bychom řekli: „Chlapče, on je ryzím metodistou nebo baptistou nebo letničním. Je na úrovni, opravdu pořádný chlapec. Skvělý!“ Nic bys nemohl o něm říct; přátelský, laskavý, společenský a všechno jiné. Není v něm nic nemorálního. Pravděpodobně nekouřil, nepil nebo neběhal po kabaretech a tanečních zábavách nebo jak tomu dnes říkáme, když hodnotíme křesťana. Ale to ještě není věčný život! To není to, o čem mluvíme. On mohl být věrný své církvi, určitě to tak bylo. Ale vidíte, kam ho to dovedlo? Velká popularita. Kdyby byl řekněme kazatelem, mohl by... získal by lepší farnost. Mohl by být ustanoven presbyterem nebo biskupem. Vidíte? To vede k popularitě a to ho dovedlo k bohatství a slávě.

210 Ta stejná věc se může stát i dnes, jestliže má někdo velký pěvecký talent. Myslel jsem před chvílí na toho mladého člověka, který tady zpíval tu píseň; jak dal své nadání satanovi a nyní to dostal zpět... A jaký to veliký rozdíl mezi ním a Elvisem Presleyem nebo některým z nich. Patem Boonem a celou tou skupinou Ernie Forda a těmi chlapy, velkými zpěváky a jejich talenty, Bohem danými talenty, které používají k ďábelským skutkům. Je to pravda. Někteří velcí zpěváci prodávají své Bohem dané talenty za světskou slávu, aby se stali něčím. Jak by se někdo mohl stát něčím větším, než synem Božím?

211 Nestarám se o to, zda jsi majitelem celého města, celého světa, jestliže jsi nepřijal vedení věčného života skrze Ducha Svátého (Krista), jak chceš... Kdo vlastně jsi? Jsi zemřelým smrtelníkem, mrtvým v hříších a přestoupeních! I když chceš být nábožný, i když chceš být věrný církvi, kazatelem, i když chceš být za kazatelnou, ale jestliže to odmítneš, umíráš!

212 On byl velmi úspěšný. Dosáhl v tom životě velkých úspěchů. Jistě. Všimněme si, kde ho najdeme... Pak toho chlapíka nalezneme, že on šel... Sledujme ho malý kousek a uvidíme, že získal velký úspěch. A sledujme ho skrze Bibli. Všimněme si, že on... Shledáváme jej, že je bohatým mužem. Dostal se tak do velmi vysokých sfér, byl přijímán

soudci a starostou města a tak dále. Pořádal velké hostiny na své střeše a měl kolem sebe spoustu číšnic a žen, dívek a vše ostatní. A tam u brány ležel žebrák jménem Lazar. On jemu smetal drobký. Známe ten příběh. A tak, on pokračuje na své úspěšné cestě, podobně tak jak se to stává s dnešními církvemi.

213 Obchodník, který zde sedí, mi vyprávěl: „Právě zde v Kalifornii radí církve odborovým svazům, co mají dělat.“ Vidíte, církev a stát se znovu jednotí. Je to těsně před vámi. Vidíte, že jste už v tom a přijímáte znamení šelmy a nevíte o tom.

214 Jestli jste si někdy zakoupili jednu z mých pásek, chtějte získat, až to budu mít, po mém návratu domů „Hadí stezku,“ a uvidíte, v jakém je to stavu, a kde se to skončí. Nyní se vracím domů, abych o tom kázal, bude-li to vůle Páně. Zaujme to kolem čtyř hodin a tak se tím nemohu zabývat na takovém shromáždění, jaké máme dnes. Musím jít tam, kde mne bude církev tak dlouho trpělivě snášet. Všimněte si, ale nyní... Budete si moci časem poslechnout tento pásek doma.

215 Všimněte si, nuže zjistili jsme, že on měl velký úspěch. Pak ho najdeme s ještě většími úspěchy, že mohl říct: „Mám už toho tolik!“ Chlapče, z něj se stal skutečný opravdový člověk toho dne. Že ano? „Dokonce mé stodoly nabubřely, ony praskají. A mám tak hodně, že mohu říct: „Ach, duše odpočívaj.““

216 Ale, co on udělal na začátku, on odmítl vedení Ježíše Krista. Jeho církev, jeho inteligence, jeho vzdělání a všechno co měl, jej dovedlo k úspěchům. Všichni Židé ho měli rádi. On jim dával, pomáhal udělat to nebo ono. Ale vidíte, on odmítl vedení Ježíše Krista, ten věčný Život. A tak... Bible říká, On řekl: „Hlupáku, této noci požádají duše tvé.“

217 A nyní ho potkáváme (na dalším místě) v pekle; pozvedl své oči a uviděl žebráka v lůně Abrahamově, od kterého se odvracel na ulici. Co za fatální chyba! Jak se stalo to, že církve byly v pořádku, kam kráčely a přece neměly Věčný Život?

218 Připomíná mi to kázání *Filtr myslícího člověka*, které jsem kázal před nedávnem. Možná, že ho máte. Putoval jsem lesy, lovil jsem veverky (tento podzim) a podíval jsem se na zem. A samozřejmě si nemohu vzpomenout na tu cigaretovou společnost. Vy ji snad znáte. A zde ležela krabička od cigaret. Prošel jsem kolem, hledající... v lesích. A uviděl jsem tam odhozenou krabičku a podíval jsem se znovu, bylo tam řečeno: „Filtr myslícího člověka, chuť kouřícího

muže.“ Právě jsem začal procházet lesem.

219 A Duch Svatý řekl: „Vrať se a zvedni to.“

220 Sáhl jsem po tom a zvedl to, „Filtr myslícího člověka, chuť kouřícího muže.“ Pomyslel jsem si: „Americká firma prodává vlastním americkým občanům zamaskovanou smrt.“ Filtr myslícího člověka? Vám... A chuť kouřícího muže?

221 Byl jsem na světové výstavě s Yul Bryan... Brynner a oni tam předváděli test. Rozpustili jednu cigaretu a přefiltrovali ji... přes mramorový filtr a vzali to... Vstříkli ten nikotin do krysy, bílé krysy a po sedmi dnech byla plná rakoviny, že nemohla chodit. A oni řekli: „Víte, oni říkají ‚filtr‘,“ řekli: „Je to jenom chyták, vtipná výmluva, jak prodat více cigaret.“

222 Aby uspokojit ďábla v těle, je zapotřebí přijmout určitého množství nikotinu... To je pravda. A jestliže používáte cigarety s filtrem, tak je třeba vykouřit čtyři, aby nahradily jednu. Je to chyták, aby vám prodali více cigaret. Nemůžete kouřit, a nevdechovat přitom dehet; a dehet způsobuje rakovinu. Vidíte, co to dělá? A ti slepí Američané se dívají, až někdo vytáhne králíka z klobouku a oni tomu propadli. Nedělej to, je to smrt, nezáleží na tom, jak to budeš dělat, je to i tak smrt, tak nebo onak. „Filtr myslícího člověka,“ myslící člověk nebude vůbec kouřit, je to pravda, pokud vůbec myslí.

223 Nuže, pomyslel jsem si, že to je možné aplikovat na církev. Rozumíte? Přemýšlím, má Bůh filtr? Ano.

224 A každá církev má filtr. To je pravda. Filtrují to, co tam vchází a přepouštějí hodně smrtelného.

225 Jak byste mohli denominaci protáhnout přes Boží filtr? Jak by se to mohlo stát? Jak byste mohli protáhnout přes ten filtr ženu s chlapeckým účesem? Povězte mi. Jak byste mohli přes něj protáhnout ženu, která nosí kalhoty, když: „Je to pro ni ohavné oblékat oděv patřící muži?“ Vidíte, Boží filtr by to zachytil, nemohlo by to přes něj projít. (Ale církev má svůj vlastní filtr.) Proto říkám, že existuje filtr myslícího člověka, tím je Boží Slovo a to se hodí vkusu zbožného člověka. Tak je to. Zbožného člověka; ne církevního člověka, ale chuť zbožného člověka. Protože to je čisté, svaté, neposkvrněné Slovo Boží! Zde je filtr myslícího člověka. A já ti radím, příslušníku církve, abys používal právě jej.

226 Protože to přináší s sebou svět a celá ta hromada těsta je smrt.

Trochu kvasu, zakvasí celé těsto. „A kdyby někdo ubral ze Slova knihy tohoto proroctví nebo dodal jedno slovo, bude mu odňata jeho část z Knihy Života.“

227 Co způsobilo smrt a všechno to utrpení v zahradě Eden, každý zármutek, každé umírání malých dětí, každé ochraptělé hrdlo, každou houkající sanitku, každou nemocnici, každý hřbitov? Bylo to proto, že Eva zpochybnila jedno Slovo (ne všechno z něho), to stačilo na to, aby tu věc převrátil. Nuže, Bůh řekl: „Člověk“ tam „byl povinen zachovávat každé Slovo Boží.“ Nuže, to bylo na počátku Bible.

228 Uprostřed Bible přišel Ježíš a řekl: „Ne jenom samým chlebem je člověk živ, ale každým Slovem vycházejícím z úst Božích.“ Ne jenom určitou částí, ale každou.

229 Na konci Bible, ve Zjevení 22, dává Ježíš svědectví o sobě samém. Zjevením Bible je Ježíš Kristus. A On řekl: „Kdokoliv by z toho ubral jedno Slovo nebo by přidal jedno slovo, bude mu odňat jeho díl z Knihy Života.“

230 Nuže, přejděte přes filtr myslícího člověka, po projití jím, budete mít chuť zbožného člověka. Správně. Budete mít posvěcenou chuť.

231 Sestro, která nosíš takové oblečení, přemýšlej o tom. Budeš muset... Říkáte: „Jsem věrná svému muži.“

„Jsem ctnostná vůči mému příteli.“

„Jsem ctnostná dívka.“ Ale co s tím hříšníkem, který pohleděl na tebe? Když se on pak bude zodpovídat z cizoložství, kdo to udělal? Vidíš, ty budeš shledána vinnou. Podívej se, je to napsáno ve Slově, a tak to je... Vidíš? Ach, buď myslící ženou. Buď myslící...

232 Můžeš říct: „Mohu to...“ Nuže, co když se to stane takovým způsobem? On to tak řekl a ani jedno Slovo nemůže zklamat. Vidíte?

233 Jeden velký člověk mne nedávno zavolal, zavolal mne do svého pokoje a řekl: „Položím na tebe ruce, bratře Branhamo. Ničíš svou službu, když kážeš takové věci.“

234 Řekl jsem: „Každá služba, která chce zničit Slovo Boží, by měla být zničena.“ Vidíš?

235 On řekl: „Položím na tebe ruce.“ Řekl: „Byl jsi poslaný, aby ses modlil za nemocné.“

236 Řekl jsem: „Věříš v tyto věci, bratře?“

On řekl: „Ne. To není naše povinnost.“

Řekl jsem: „A čím je to povinnost?“ Vidíte?

„Nuže,“ řekl, „je to povinnost pastora.“

237 Řekl jsem: „Podívej se na sbory.“ Ne. Vidíte to? Rozumíte?

238 Každý rok když projíždím, kážu tyto věci a myslím si: „Určitě porozuměli.“ Když se po roce vracím, je toho více než předtím. Vidíte? Vidíte? To dokazuje to, že „Mnoho je povolanych, ale málo je vyvolených!“

239 Vedení, to je Duch Svatý, příteli. Když On, Duch Svatý přichází, On tě řídí a uvádí tě do veškeré Pravdy. Nuže, myslí na to. Vezmi filtr myslícího člověka, jímž je Bible. Ne tvé vyznání víry, ne tvoji církev, protože budeš ztracený. Vezmi filtr myslícího člověka.

240 Právě o tom ten mládenec nepřemýšlel. On vzal církevní filtr. Stal se populární, stal se velkým člověkem: „Potom v pekle pozdvihl své oči, když byl v mukách.“

241 Nuže, teď přijměte filtr myslícího člověka, Ježíše Krista, Slovo a budete mít touhu shodnou s chutí zbožné osoby, protože to vás uspokojí. Jestliže máte Ducha Svatého v sobě, ten vás uspokojí.

242 Jestliže tam Duch Svatý není, pak řeknete: „Ach, dobře, nezdá se mi, že by byl nějaký rozdíl.“ Podívej se, co jsi udělal! To stejné, co Eva. Jsi zcela zpátky na tom stejném místě.

243 Pojdme teď trochu dále. Nechejme teď vzít... odejít toho člověka, který nepoužil filtru myslícího člověka. On odmítl přijetí vedení Ježíše Krista a věčný život.

244 Nuže, podívejme se na dalšího mladého obchodníka, byl to hodnostář mající stejnou příležitost, jako tento člověk. Ale on přijal vedení Kristovo. Nuže, v Bibli jsou dva takoví, o kterých chceme mluvit. Viděli jsme, že to odmítnul, nyní vezmeme toho člověka: taktéž bohatého, mladého obchodníka, který byl hodnostářem. Ale on přijal to vedení.

245 Písmo nám o tomto chlapíkovi říká, jestli si to chcete poznamenat, v epištole Židům 11:23-29:

... Vírou Mojžíš, když dospěl, odmítnul být nazýván synem faraónovy dcery;

Vybral si raději snášet utrpení s Božím lidem...***Kristovu pohanu považoval za větší bohatství, než egyptské poklady...***

²⁴⁶ Vidíte, on přijal Věčný Život. Mojžíš považoval Kristovu pohanu za větší poklad, než všechny poklady světa. Mojžíš to docenil, že to má větší cenu. Nuže, ten bohatý člověk ne.

²⁴⁷ Mojžíš byl bohatým, mladým hodnostářem, měl být faraónem. Byl synem faraóna a dědicem trůnu. Ale on se díval na to, co bylo nemožné, na skupinu zablácených lidí, na skupinu otroků. Ale vírou spatřil zaslíbení Boží, skrze Slovo: „Ten lid bude čtyři sta let příchodem v cizí zemi, ale bude odtamtud vyveden mocnou rukou.“ A on to považoval (haleluja) za větší bohatství, než všechny poklady Egypta, neboť opustil Egypt, nevěda kam jde. Byl veden Kristem. On opustil!

²⁴⁸ A on byl už jednou nohou na trůnu a mohl být dalším faraónem Egypta. Ale on náležitě ocenil pohánění Kristovo. Pohánění! Byl nazván „podivínem,“ byl nazván „fanatikem,“ postavil se na stranu těch zablácených a fanatiků, protože uviděl, že ta hodina, na kterou bylo Písmo zaslíbeno, se má vyplnit.

²⁴⁹ Ó církvi, vzbud' se! Cožpak nepozorujete to stejné dnes? Je to zaslíbená hodina pro nás. Uzněj pohanu Ježíše Krista za větší bohatství, než všechna společenství; zda je to otec a matka, církev, cokoliv jiného. Následujte vedení Ducha!

²⁵⁰ Nechte nás sledovat toho Krista po několik... malou chvíli toho Mojžíše. Já jsem to udělal. Pozorujme jeho život. První věcí, když přijal pohánění Kristovo, bylo, vzdal se svého vzdělání, přestal s celou svoji moudrostí... Byl vyučen ve veškeré moudrosti Egypta. Odmítl všechnu svou popularitu, svůj trůn, svoje žezlo, svoji královskou hodnost, svoji korunu a všechno co měl!

²⁵¹ A ten druhý chtěl mít všechno a odmítnul Krista; zatímco tento muž odmítnul to a přijal Krista. A co se pak neprodleně stalo? On se musel oddělit.

²⁵² Haleluja! Toto slovo znamená „Chvála našemu Bohu!“ Je velká škoda, že na to zapomínáme.

²⁵³ Odmítnul trůny i popularitu. Mohl mít kolem sebe mladé dívky, čím... stovky žen, mohl mít žezla... Egypt panoval nad světem! Svět ležel u jeho nohou a on to měl všechno zdědit. Ale on sledoval Písmo a rozpoznával den, ve kterém žil a rozpoznal něco v sobě, to

předurčené semeno Boží začalo pracovat!

254 Nestarám se o to, jak bys mohl být populární nebo jak bys mohl být tím, mohl bys být presbyterem, mohl bys být pastorem, mohl bys být tím, takovým nebo jiným, ale jestliže to Slovo Věčného Života skrze Slovo Boží bylo určeno pro tebe a ty to uvidíš na blízku, začne to působit, působit takto. Začneš tam z toho vycházet! A začneš získávat To!

255 Nesouhlasil s tím, aby ho nazývali synem faraónovy dcery, protože si vážil pohanění Kristovo za větší bohatství, než všechny poklady Egypta nebo světa. On to tak ocenil. Podívejte, co on udělal, odešel za tím. Byl rychle vyhnán od svých lidí, od lidí, kteří ho kdysi milovali.

256 Možná, že tě to bude stát všechno, co máš. Možná, že tě to bude stát tvůj dům, možná tě to bude stát tvé přátelé, možná tě to bude stát vzdát se tvých mejdanů, možná tě to bude stát místo v pěveckém sboru. Možná. Nevím, co tě to bude stát, ale budeš se muset vzdát všeho světského, nebo co světu patří. Budeš se muset odloučit od všeho, co je světské. Budeš to muset udělat.

257 Mojžíš to všechno odložil stranou a odešel na poušť s holí v ruce. Amen! Přešel den za dnem. A chcete vědět, jestli udělal chybu? Ne.

258 Často lidé začínají a říkají: „Ach, udělám to. Chvála Bohu, viděl jsem to!“ A nechť se vám někdo začne smát a dělat si z vás žerty: „Pravděpodobně jsem se mýlil.“

259 On řekl: „Ti, kteří nemohou snést kárání, jsou nemanželskými dětmi a ne dětmi Božími.“ Vidíte, oni byli pouze citově podníceni. Vidíte, to semeno, o kterém jsem mluvil před chvílí, ta duše tam od počátku nebyla. Přišlo pomazání Duchem a on dělal různé věci. Ach, ty i ony... A když je tvůj duch pod pomazáním, jsi toho schopen. Je to skutečný opravdový Duch Svatý a přesto můžeš být ďáblem.

260 „Ach,“ řekneš, „bratře Branhame!“

261 Falešní proroci! Bible říká: „V posledních dnech povstanou falešní proroci.“ Ježíš řekl: „Povstanou falešní kristové.“ Nikoliv „falešní Ježíšové,“ nuže, když se o tom mluví, nikdo to nemůže snést, ale „falešní kristové.“ Kristus znamená „ten jediný pomazaný.“ Falešně pomazání; oni jsou pomazání, ale v samotné podstatě jsou falešní a dělají velká znamení a zázraky, mluví jazyky, tančí v Duchu, kážou

Evangelium.

262 Jidáš Iškariotský to dělal! Šimon... nebo ne, prosím vás... Kaifáš prorokoval! Balám, ten pokrytec! Jistě, konali všechna tato znamení, všechno, všechny tyto náboženské činnosti.

263 Ale vidíte, jestliže vysadíte vedle sebe do stejné země semena koukolu a semena pšenice a pak je budete zalévat vodou, a pomazete je, budou se společně radovat. Oba budou růst díky stejné vodě. „Slunce svítí na spravedlivé i nespravedlivé a déšť padá na spravedlivé i nespravedlivé, ale po ovoci poznáte je.“ Jak se můžeš vyhýbat přizpůsobení se Slovu? Amen. Rozumíte, co mám na mysli? „Voda padá na spravedlivé i nespravedlivé,“ pomazuje je.

264 Ježíš řekl: „Onoho dne jich přijde mnoho a řekne Mi, ‚Pane! Pane! Zda-liž jsem nevyháněl ďábly? Zda-liž jsem neprorokoval? Zda-liž jsem nekonal velké věci ve Tvém jménu?‘“ A tehdy odpovím: „Odstupte ode Mne činitelé nepravosti, nikdy jsem vás neznal. Běžte do věčného pekla, stvořeného ďáblu a jeho andělům.“ Vidíte? Jaké to Slovo! Falešní. Nadarmo uctívají, snaží se nadarmo. Proč to děláte, když to nemáte dělat? Proč brát napodobeniny, když nebesa jsou plná opravdových věcí? Vidíte? Nemáte to dělat.

265 Nuže, vidíme Mojžíše pomazaného, nic ho nemohlo přimět k návratu. Jeho vlastní bratři ho zavrhli, ale to ho nezadrželo. Odešel rovnou na poušť. A jednoho dne se setkal s Bohem tváří v tvář, s Ohnivým Sloupem vznášejícím se v keři. Řekl: „Mojžíši, zuj svou obuv, protože země, na které stojíš je svatá. Slyšel jsem křik Mého lidu, slyšel jsem jeho nárek a vzpomněl jsem si na zaslíbení Slova. A sestoupil jsem, abych tě vyslal k nim, abys je vyvedl.“ Určitě. Potkal se s Bohem, tváří v tvář a rozmlouval s Ním. Obdržel od Boha pověření.

266 Bůh rovněž sestoupil, ten stejný Ohnivý Sloup a potvrdil tam na hoře toho proroka, aby dokázal, že to bylo to, když vztáhl svoji ruku a předvedl všechny možné zázraky a věci. Ach, oni měli padělatelé. Ach, jistě. Povstali Jambres a Jannes a udělali to stejné. Ale kdo byl originálem? Vidíte? Od koho se to začalo? Bylo to ze Slova? Byla to ta hodina?

267 A víte, že to stejné bylo znovu zaslíbeno na poslední dny? „Jako Jannes a Jambres odporovali Mojžíšovi, tak i tito lidé zkažené mysli, odporují Pravdě.“ Vidíte, v posledních dnech. Dělalí to stejné, (padělají všechno) drží se stejného způsobu. „Svině se vrací do válení se v blátě,

pes do vývratků svých.“

268 A vy letničníci, kteří jste před léty vyšli z těchto organizací a vaši otcové a matky je prokleli a vy se vracíte rovnou zpět a děláte to stejné, co dělali tamti a teď znovu, to stejné bláto i vývratky. Vidíte? Jestliže to způsobilo zvrácení v raném letničnickém věku, pak to způsobí zvrácení i dnes. Rozumíte? Musí to tak být, je to slupka. Musí to přijít. Klas nemůže zůstat sám, musí se objevit slupka, vidíte, ten nositel. Nuže, žijeme teď v posledních dnech, pozorujte ty věci zaslíbené na tuto hodinu.

269 Pozorujte toho potvrzeného Mojžíše. Vězte! Když on odtamtud vyšel, někteří z jeho vlastních bratří mu odporovali, chtěli založit organizaci. Říkali: „Chováš se jako bys byl jediným svatým člověkem mezi námi.“

„Celé shromáždění je svaté,“ řekli Koré a Dátan. „Vybereme určité lidi a uděláme něco.“

270 Mojžíš, on... Bylo mi ho líto. Odešel a řekl: „Pane...” Padl před oltářem a řekl: „Pane...”

271 Bůh řekl: „Odděl se od nich. Mám už toho dost.“ Země se prostě otevřela a pohltila je. Vidíte, on znal své poslání.

272 Bůh nejedná s organizacemi. Nejedná se skupinami. Jedná s jednotlivci. Je to tak. Vždy. Ne se skupinou; s jednotlivci, s jednou osobou. O posledních dnech řekl: „Stojím u dveří a tluču a kdokoli...” (ne nějaká skupina) „... kdokoli uslyší Můj hlas,... a uslyší Mne, přijdu k němu a budu s ním večeřet.“ Vidíte, „Kdokoli, jestli může slyšet.“

273 Jak by mohl tento mikrofon přenášet nyní můj hlas tam navenek, kdyby nebyl takto vyroben? Mohl bych křičet ze všech sil do této desky a nebylo by to nic platné. Protože k tomu byl mikrofon určen, vytvořen a vyroben. A jestliže Slovo Boží je v tobě skrze Boží předurčení - v tobě: „Moje ovce slyší Můj hlas. Znají Můj křik. Za cizím nepůjdou.“ Vidíte? Ale to, musí být přednostně. „Všechny, které Mi dal Otec, přijdou ke Mně.“ Každý jeden z nich, vidíte.

274 Nuže, on zde pracoval až do konce života. On jen prošel... Všimněte si, když došel na konec cesty.

275 Budeme nyní končit, protože se připozdívá, je půl desáté a pět minut. Pozorujte. Nuže, doma by bylo ještě dost brzo. Ve dvě nebo ve tři začínáme říkat: „No, snad už je trochu pozdě.“ Vidíte? Vidíte? Často jsem mnohokrát kázal celé noci.

276 Pavel ve své době kázal to stejné Evangelium, až jeden mládenec spadl z okna a zabil se. A Pavel měl to stejné pomazání i to stejné Evangelium, položil se na jeho tělo a on se navrátil k životu. Oni o to měli zájem. Církev se tehdy utvářela. Něco se dělo. Pozorujte, co se zde dělo.

277 Když Mojžíš došel ke konci...

278 Ten bohatý člověk, když přišel na konec, ten mladý hodnostář, o kterém jsme mluvili, byl velice nábožný a patřil k církvi a vše, byl milý, vzdělaný, byl vynikajícím obchodníkem a tak dále, když přišel na konec cesty, začal křičet: „Kam se nyní postavit!“ Kam se podělo jeho vedení? Byl veden svou církví, která byla mrtvá. Vedl ho mrtvý svět a teď najednou neměl kde šlápnout, jediné na místo, které mu připravil svět: peklo.

279 Ale zde přichází Mojžíš, ten věrný služebník, který uznal potupení Kristovo, za větší bohatství, než všechny poklady Egypta. Přišel na konec své cesty, stařec, měl sto dvacet let. Vyšel na horu, věděl, že se blíží jeho smrt a díval se na zaslíbenou zemi. A díval se; ležel na boku a tam byl jeho Vůdce, skála. Postavil se na té skále a andělé Boží ho odnesli do slávy, slávy Boží, do lůna Božího. Proč? Osm set let později, ho stále ještě provázel jeho Vůdce.

280 Potkáváme ho na hoře Proměnění stojícího s Eliášem, rozmlouvajícího s Ježíšem před Jeho ukřižováním. Osm set let po smrti, tak on... Ten, který ve své službě uznal potupení za větší bohatství, než všechnu popularitu světa a všechny peníze světa, ten jeho Vůdce jej nadále vedl. Ó, ach! On byl veden! Jeho Vůdce, On ho vedl skrze smrt, stínem smrti. Byl položen do hrobu. Stovky roků později zde stál znovu, protože za svého mládí si zvolil vedení Ducha Svatého. Jeho jméno bude stále velké, i když už nebude Egypta ani jeho pokladů. Až se pyramidy obrátí v prach a Egypt už nebude Egyptem, Mojžíš bude nesmrtelným mezi lidmi, protože přijal Kristovo vedení, místo toho, aby se ubíral cestou své církve.

281 Byli také jiní, kteří udělali totéž. Podívejte se na Enocha. Chodil s Bohem pět set let a potom obdržel svědectví, že se „líbil Bohu.“ Bůh to potvrdil a řekl: „Není třeba, abys umíral, jenom pojď se Mnou odpoledne domů.“ A on šel.

282 Taktéž Eliáš. Poté, co vyplínil těm na krátko ostříhaným ženám a vše, co dělal ve svém čase, namalované Isabely, když už toho měl opravdu dost a když udělal všechno, co jen mohl a všichni ti kněží si

dělali z něho žerty a vše jiné, jednoho dne se vydal nad řeku. A najednou na druhém břehu řeky, stály koně uvázané u křoví, ohnivý kočár s ohnivým koňským spřežením. Nastoupil a odhodil svůj plášť prorokovi, který ho měl následovat a odjel do nebe. On přijal vedení věčného života, poněvadž to byl Kristus, který byl v Eliáši. Ach! Ano, pánové!

283 Co to bylo? „Následuj Mne!“ Nyní si musíš zvolit svého vůdce. Musíš přijít a vybrat si toho přítele. Podívej se do Božího zrcadla, Bible, a uvidíš, kde se dnes večer nacházíš.

284 Povím vám malý příběh. Kdysi žil na venkově malý chlapec. Nikdy neviděl zrcadlo, přišel do města navštívit svou tetu. A ona měla dům... a ty staromódní domy mívaly na dveřích zrcadlo; Nevím, jestli si to pamatujete nebo ne. Ale ten malý chlapec nikdy neviděl zrcadlo. Hrál si po domě a najednou se podíval do... „Jé?“ Podíval se a spatřil malého chlapce. Zamával a ten malý chlapec zamával také. Potáhl se za ucho a ten malý chlapec potáhnul za své ucho. A tak dále. On se přibližoval, až se nakonec obrátil a řekl: „Mami! To jsem já! To jsem já!“

285 A jak vypadáš ty? Co následuješ? Co jsme udělali? Musíš si vybrat svého vůdce. Vyber ho dnes. Vybíráš si život nebo smrt. Tvůj výběr rozhodne o tvém věčném místě určení, které si vybereš. Pamatuji, že Ježíš řekl: „Následuj Mne.“ A dnes večer dostáváš pozvání, abys to udělal. A následovat Jež do věčného Života, znamená přijít na Jeho podmínkách, (tak je to). Totiž na Slovu. Ne na nějakém vyznání víry, ne na veřejném mínění, ne na tom, co si někdo jiný o tom myslí, ale co o tom řekl Bůh.

286 Řekneš: „Dobře bratře Branhame, znám ženu, tak dobrou, jak jen může být, ona udělala to i ono. Znam muže, který přešel přes toto.“

287 Nemohu za to, co oni udělali. Ve Slově Božím, On řekl: „Slova každého člověka jsou lží, Moje pak pravdivá.“ Musíš splnit Jeho podmínky, Jeho požadavky, Slovo. Nemůžeš přijít přes vyznání, nemůžeš přijít přes denominaci, nemůžeš to takto smíchat. Je jenom jedna věc, jak to můžeš udělat: přijmout Jeho podmínky, být ochoten zemřít samému sobě a všem svým myšlenkám a následovat Ho. „Zbav se všech věcí tohoto světa a následuj Mne.“

288 Víím, bratře, že je to tvrdé, tnoucí poselství. Ale nepřišel jsem tady, abych vybral poselství pro lidi, které způsobí, že budou zpívat, pokřikovat, křičet. Byl jsem na pohanských shromážděních, kde to

dělali. Mne ale zajímá tvůj život. Jsem služebníkem Božím, který se bude muset jednou před Bohem zodpovídat a tato služba, kterou mi dal Pán, byla před vámi v tomto čase tisíckrát potvrzena.

289 Pamatujte, že Ježíš řekl: „Následuj Mne. Následuj Mne. Zbav se všeho, co máš a následuj Mne.“ A to je jediná cesta do věčného života. To je jediný lék, který On dal, to byl jediný lék, který dal tomu obchodníkovi, to je jediný lék, který On dává každému. Je to Jeho volba, je to Jeho rozhodnutí a ono je v tomto čase dokonalé. A tak Ho musíme následovat, jelikož to je jediná cesta do Věčného Života. A tak Boží vedení je, následovat potvrzené Slovo na tuto hodinu, skrze Ducha Svatého.

Skleňme naše hlavy.

290 Položím vám otázku a chtěl bych, abyste byli zcela upřímní. Prosím, aby nám sestra hrála melodii: *Slyším, jak mne volá Ježíš*. Toužím udělat staromódní výzvu k oltáři. A bratře, sestro, jak vidíme, jen pohled, co se děje dnes. Nuže, se skloněnou hlavou se na chvíli zamysli, pohled, co se děje.

291 Četli jste před týdnem v novinách, co řekl ten člověk v Anglii? Že: „Ukřižování Ježíše Krista bylo podfukem, že to byla dohoda mezi Pilátem a Ním.“

292 Slyšeli jste, co řekl ten americký teolog? On řekl: „Ježíš byl jenom uspaný výtažkem z byliny mandragory.“ Hodně z vás teologů ví, že už v 1. Mojžíšova je řeč o této bylině. Ona způsobí spánek připomínající smrt, po dobu dvou nebo tří dnů vám srdce sotva tluč. Oni říkají: „A když Mu byla podána žluč s octem, to byl výtažek z mandragory. A pak Ho vložili do hrobu, kde spal tři dny. A samozřejmě, když tam pak přišli, našli Ho chodícího sem a tam.“ Můžete si to představit! Teologové semináře, vidíte, pokrytci... [Prázdné místo na pásku - vyd.] Když oni dali ocet a žluč do jeho úst.

293 Nakonec, kdyby to tak bylo, tak proč by učedníci, „kteří přišli a ukradli Ho,“ proč byli odhodláni dát za Něj své životy mučednickou smrtí? A dokonce nepovažovali se za hodné zemřít tak, jako On; obraceli je na křížích hlavami dolů a křižovali je obrácené na bok a tomu podobné věci. A kdyby byli... věděli, že On je pokrytcem a oni, že jsou také pokrytci, tak proč by pak měli dát své životy za Něj?

294 Ach, vidíte, jsou to intelektuální časy, ve kterých žijeme. Vzdělání, civilizace a ty moderní směry dnešního času, to všechno je z ďábla. „Civilizace pochází z ďábla?“ Ano, pánové! Bible to říká. Ta

civilizace obsahuje smrt. „Zdali budeme mít podobnou civilizaci na tam tom světě?“ Ne, pánové! Nuže, budeme mít jiný druh civilizace. Vzdělání a všechny ty věci pocházejí z ďábla; věda narušuje přírodní běh věcí, dělá z nich něco jiného.

²⁹⁵ Podívejte se, co oni nyní s vámi udělali. Když mladé ženy... v *Readers Digest* bylo napsáno, týden poté... před dvěma měsíci, tuším, že to bylo tak. V *Readers Digest* řekli, „že mladí muži a mladé ženy procházejí středním věkem, ženy procházejí menopauzou již mezi dvaceti až dvaceti pěti lety.“ Ještě jedno pokolení a nezůstane z nich nic, jenom... To bude vypadat hrozně. Vidíte? Co to budou za stvoření, změkčilé bábovky. Podívejte se na duši, podívejte se na ducha, podívejte se, čím se stal duch v církvi, křížencem ve smíšeném manželství se světem. Ach, jaká to hodina! Utíkejte děti! Utíkejte! Utíkejte ke kříži! Přijďte ke Kristu a dovolte Mu, aby vás vedl.

²⁹⁶ Se skloněnými hlavami a zavřenými očima, prosím, abyste sklonili také svá srdce. Uděláte to? Toužím vám položit otázku. Skutečně hledíte na sebe a k Bohu? A cítíte, že nejste tam, kde byste v této hodině měli být? Vytržení může nastat každou chvíli. Vidíte, ono nastane.

²⁹⁷ Bude zde pouze - pokud výpověď, kterou jsem před chvíli prohlásil je pravdivá, bude pouze okolo pěti set lidí ve vytržení, z těch, kteří žijí a budou proměněni. Protože jestli spočítáme dohromady počet všech křesťanů, katolíků a všech jiných, dostaneme pouze okolo pěti set miliónů počítajících se mezi křesťany. Jestliže počítáme jednoho z milionů, bude to pět set lidí. Je to tolik lidí, kolik se denně ve světě pohřešuje a oni to dokonce ani nezaznamenají. Vidíte, ono nastane a dokonce o tom nebudete ani vědět. Lidé budou kázat a mluvit... Vidíte a to všechno už bude patřit minulosti.

²⁹⁸ Jak řekl Ježíš. Oni říkali, učedníci se zeptali: „Proč zákoníci říkají, nejdříve musí přijít Eliáš?“

²⁹⁹ „On již přišel a nepoznali jste ho.“ Řekl Ježíš. „Ale udělali s ním, co si umínili.“

³⁰⁰ Ty víš, že nejsi v pořádku před Bohem a toužíš, abych tě vzpomenul před Bohem, aby Bůh dal do pořádku tvoje srdce s Ním. Nechcete nyní v této chvíli pozvednout v pokoře svoje ruce? Nezáleží, kdo jste, nechcete to udělat? Řekněte: „Zvedám svoje ruce k Bohu.“ Nechť tě Bůh požehná. Nechť tě Bůh požehná.

³⁰¹ Díváte se do zrcadla? Ptám se vás v Kristově jménu, zda se

díváte do Božího zrcadla. [Nějaký bratr mluví v jazycích. Jiný bratr dává výklad - vyd.] Amen.

³⁰² Chtěl bych se na něco zeptat. Kolik z vás je letničních? Pozvedněte vaše ruce, kdo jste letniční. Prakticky každý z vás. Nyní, kolik zde přítomných se považuje za křesťany? Pozvedněte svoje ruce, kdokoliv jste, kdo se počítáte za křesťany. Věděli jste, že Bible o tom mluví, že se to bude dít?

³⁰³ Stalo se to dokonce ve Starém zákoně, když oni byli v nejistotě, nevěděli, co mají udělat, jakým způsobem by mohli ujít před obležením, které jim hrozilo. Duch padl na člověka a on prorokoval a řekl jim, kde se mají střetnout s nepřítelem a jakým způsobem ho mají porazit. To bylo ve Starém zákoně a stejně je to i v Novém.

³⁰⁴ Nuže, někdo by mohl říct: „Ten člověk, ach, to tak nebylo.“ Ale co jestli je to tak? „Ach, já jsem o tom už slyšel dávno.“ Ale co jestli je to tak? Vidíte, to dokazuje, že je tady mnoho takových, kteří potřebují proměny svých srdcí a proto Duch Svatý promlouvá. Jsou věci, které je potřeba udělat a tak nyní to záleží na vás.

Tak jaký jsem, ač nemám nic, však že mi Krev tvá kyne vstříc, (On tě právě vyzval) a že mne voláš víc a víc, Beránku Boží, („Odejmu srdce nepoddajné, a vložím srdce masité, které Mi bude poddajné. Vidíte?“)

... k Tobě jdu.

Takovým jakým jsem - Ty jsi laskav mi

Odpouštíš...

(Zda provedeš snad dnes svoji volbu? Můžeš udělat jednu ze dvou věcí)

... a omýváš z vin,

(Ty říkáš: „Slyšel jsem to už nejednou,“ ale možná, že to slyšíš už naposledy)

Kvůli Tvých zaslíbení věřím Ti,

(Ty staromódní výzvy k oltáři jsou už dnes přežitkem, ale Bůh ještě stále působí skrze ně. Zda pociťuješ to působení církvi?)

... už jdu!

305 [Bratr Branham začíná pobrukovat: Tak jakým jsem - vyd.] Ach, pomyslete, dnes se srdce stávají kamenná, naplněná světem, lhostejná, členové církve jsou vlažní, jako ten bohatý, mladý hodnostář; a nevědí, že Duch Svatý stojí a klepe na dveře v tomto laodicejském věku. „Kdo uslyší Můj hlas (Slovo) a otevře své srdce, přijdu k němu a budu s ním večeřeti.“

306 Před pěti minutami Duch mluvil skrze toho bratra, řekl: „Vezmu z vás srdce kamenné a dám vám srdce masité, citlivé vůči Bohu.“ Podívejte se, jak se to teď stalo jenom intelektuálním a emocionálním. Vidíte? Není citlivých srdcí, plných lásky a líbezností vůči Kristu.

307 [Bratr Branham začíná pobrukovat refrén - vyd.] Netoužíš po takovém srdci? Jak se chceš potkat s Kristem, když máš jen rozumové pojetí o Něm? Musíš přijmout věčný život.

... že mi Krev tvá kyne vstříc... (to bylo připravené přes krev)

... a že mne voláš víc a víc,... (co On udělal? Prolil svou krev, a teď vyzývá tě: „Pojď!“)

Beránku Boží, k Tobě jdu!

308 Nechť každý křesťan pozvedne ruce a tiše se modlí.

309 Ó Bože, prosím, Pane, ujmí se toho dne, ve kterém žijeme. Ach, je tak těžko, Otče. Satan způsobil lidem tak hodně křivdy. Jejich srdce se stala kamenná. Tvůj Duch právě promlouvá; Tvé Slovo je kázáno, osvědčováno, ale staromódní přijetí, zkušenost znovuzrození, ony... stály se denominačním, intelektuálním pojetím s množstvím hudby, mnohým křikem a povykem. Ale ve skutečnosti to masité srdce, ten Duch, ten věčný život se stal pro církev něčím cizím.

310 Bože, mé srdce je zlomeno a jsem hříšníkem spaseným z Tvé milosti. To způsobuje, že se cítím tak špatně, Otče, když vidím církev, za kterou jsi zemřel, kterou usiluješ vykoupit. Myslím na to vidění, které jsi mi dal, o církvi Spojených Států a jiných zemích. Jak strašně vypadal ten striptýzový rokenrol. Ale někde vpředu jsem viděl přicházet někoho jiného, pozeňnaného.

311 Modlím se, Otče, aby ti, kteří jsou předurčení k životu, pokud se zde dnes večer nacházejí, kteří touží to přijmout, aby to udělali v této hodině. Uděl to, Pane. Zkruš nyní to kamenné srdce, to staré srdce světa. A jestli touží po pokoji, touží po něčem, co je uspokojí, něco, co

jim dá jistotu, aby dnes večer přijali vedení Kristovo, nechť On je vede k pokoji, který převyšuje veškerý rozum, do nevýslovné radosti nebo dokonce něčeho, co sama smrt nemůže poškodit. Uděl to, Otče.

312 Nyní, kdy máme zvednuté ruce, jsem zvědav... Kolik přítomných v této budově, teď touží říci: „Já se postavím.“ Nuže, nezáleží, kdo sedí vedle tebe; je to Bůh, který k tobě mluví. A ty chceš být opravdovým křesťanem, vidíš. Cokoli co... A vše jiné je jenom napodobování; ach, raději bych odešel a byl ve světě. Myslím, že vy také.

313 Zkontroluj nyní samého sebe skrze Slovo, to poselství. Prozkoumej, jaký má být opravdový křesťan: neochvějný, milující, ne takový, jako někdo z toho moderního křesťanství. Vždyť přece to je změkčilé, chvějící se, napůl odumřelé, zkažené, zkřížené. Vidíš, to není opravdové křesťanství, když se žije ledabyle a patří se do církve. Netoužíš po tom milém obecenství s Kristem, Duchem Svatým, aby tvé srdce mohlo být připodobněno Slovu. Vejdí rovnou do Krista. Jestliže to chceš a toužíš, aby Bůh uviděl dnes večer tvé mocné rozhodnutí, učiněné uprostřed této skupiny lidí, učiň to hned.

314 Řekneš: „Má to nějaký význam, bratře Branhame?“

315 Ach, ano. Jistěže. „Kdo by se styděl za Mne před lidmi, za toho se budu stydět před svým Otcem a svatými anděly. Ale kdo Mne vyzná a postaví se po Mé straně na této zemi, postavím se po jeho straně v tamté zemi. Vyznám ho před Mým Otcem.“

316 Nuže, bez ohledu na to, kým jsi, ženou, mužem, chlapcem nebo dívkou, kýmkoliv jsi, křesťanem nebo nekřesťanem, kazatelem, Diakonom nebo jsi někým jiným, jestli jenom věříš z celého srdce, udělej to dnes večer, právě v této chvíli, abys ukázal před Bohem, že jsi upřímný. „Bože...“

317 Řekneš: „Nuže, podívej, jsem letniční.“ Jsem tím a tamtím. „Prohlašuji, že tančím v Duchu. Ale bratře Branhame, myslím, že jestliže máme tyto věci, to máme to, co je potřeba.“ Nemáte.

318 Jestli věříte, že jsem Božím prorokem, pak poslouchajte má slova. Vidíte? Je to podvod těchto dnů. Neříká Bible, že to bude tak blízké, že by byli svedení i vyvolení? Vyvolení, „do nitra duše.“

319 Ale, jestli tančíš v Duchu a stále jsi svázaný věcmi tohoto světa, pak je něco v nepořádku. Jestli mluvíš v jazycích; Pavel řekl: „Mohu mluvit jazyky lidskými i andělskými a přitom nebýt spasený.“ Ó, oběma druhy, vidíte. „Mohu upadat do všelijakých emocí, mohu mít víru,

mohu kázat Evangelium, mohu rozdat všechn můj majetek, abych podpořil chudé, mohu přinášet Slovo na misijním poli po celém světě a stále nejsem ničím.“ Vidíte? Jedná se o nitro tvého nitra, bratře. Ten... Tvůj duch odpadává, když umíráš, odletuje, ale tvá duše žije. Vidíš?

320 Pohled' nyní sám na sebe. Jsi určitě opravdovým biblickým křesťanem, plným Boží lásky? Zapamatuj si, Bible říká, že v těch posledních dnech se budou dít tyto věci, On řekl: „Znamenající anděl prošel církvemi, prošel městy a pečetil pouze ty, kteří vzdychali a plakali nad ohavnostmi, které se děly v tom městě.“ Je to pravda? Ezechiel 9, víme, že je to pravda. Ten znamenající anděl procházel a dával znak na jejich čelech a pečetil ty, „kteří vzdychali a plakali.“

321 Potom přišli ze čtyř stran země andělé smrti, což se stane, vidíme to přicházet, přicházejí války, které zahubí celou zemi. Nebylo nic, čeho by se nesměli dotýkat, jedině těch, kteří měli na sobě ten znak.

322 Nyní si vyber... Je tvé srdce znepokojeno kvůli hříšníkům a způsobem postupování církve a tím co dělají lidé, že vzdycháš a křičíš o tom dnem i nocí? Pokud ne, pak jsem na rozpacích. To je Písmo.

323 Nechtěl bys teď povstat a říct: „Drahý Bože, nevstávám, protože to pověděl bratr Branham, ale proto, že jsem uslyšel Jeho Slovo, které to říká, proto to dělám. Vstávám kvůli Tobě, Pane. Jsem v potřebě, Pane. Mohl bys uspokojit moji potřebu dnes večer tady na tomto místě? Stojím.“ Bůh ti žehnej. Bůh ti žehnej. „Jsem v potřebě, chci, aby ses slitoval nade mnou.“ Bůh ti žehnej. „Chci být správným křesťanem...“

324 Nuže, pamatuj, ta osoba, která stojí vedle tebe, je úplně stejná. Chtěl bych, abyste uchopili svého souseda za ruku a řekli: „Bratře, sestro, modli se teď za mne. Prosím tě teď o modlitbu.“ Povězte to se vši křesťanskou upřímností. „Modlí se za mne. Chci být v pořádku s Bohem. Modli se za mne a já se budu modlit, aby ti Bůh dal tu příležitost.“

325 Víme, že jsme... Nemůžeme zde zůstat tak dlouho; vy to vidíte také. Jsme na konci času. Necht' všichni, kteří v to věří, řeknou: „Amen.“ [Shromáždění říká: „Amen!“ - vyd.] Jsme... Nic už nezůstalo. Všechno již pominulo. Církve míří do Ekumenické Rady. Svět je...

326 Podívejte se zde! Víte, co Pán mluví o Los Angeles a těch

místech zde? „Ono je ztraceno!“ Pamatujete si na to, co jsem vám říkal asi před dvěma léty, o tom zemětřesení v Kanadě a zde na Aljašce? Řekl jsem také „Hollywood i Los Angeles se sesunou do oceánu. Kalifornie, jsi odsouzena k smrti! Nejen Kalifornie, ale i ty světe, jsi odsouzen k smrti! Církvi jestli nebudeš v pořádku s Bohem, jsi odsouzena k smrti!“ TOTO ŘÍKÁ DUCH SVATÝ!

327 Slyšeli jste mne kdykoliv užívat toho Jména, aniž by se to nestalo? Ptám se vás! Znáte mne už dvacet let. Řekl jsem kdykoliv něco ve jménu Páně, co by se nestalo? Jestliže se to všechno stalo, co jsem vám kdykoliv řekl, řekněte „Amen.“ [Shromáždění říká: „Amen!“ - vyd.] Vidíte? Říkám vám, nyní je ta hodina, raději budme všichni v pořádku.

Nyní se modleme jedni za druhých.

328 Drahý Bože, stojíme zde dnes večer jako smrtelníci, s tvářemi obrácenými k zemi do prachu. Jsme jen... Ty jsi nám dal to pronikavé kázání, Pane. Vidíme příklad těch dvou mužů. Jeden z nich byl nábožný, chodil do církve, ale odmítnul vedení věčného života. A ten druhý odmítnul světskou slávu a obrátil se do věčného života. Dnes večer vidíme, v jakém stavu se oba dva dle Bible nacházejí: ten bohatý je v mukách a Mojžíš je ve Slávě.

329 Otče, chceme se podobat Mojžíšovi. Chceme, aby nás vedl Tvůj Svatý Syn, Ježíš Kristus, do věčného života. Dej to dnes večer naším srdcím, Pane. Vytrhni z nás to staré kamenné srdce a vlož do nás srdce nové, srdce masité, srdce, ke kterému budeš moci mluvit a na kterém budeš moci pracovat, abychom nebyli nadutí nebo lhotejní. Kéž by nás Duch Svatý nikdy neopouštěl, Pane. Kéž by přišel a řídil těmi lidmi. Mluv k nim; vytrhni jejich kamennou vůli a vlož do nich vůli Boží. Zachraň, každého z nich, Otče. Daruj nám Tvou lásku. Doved' nás na místo, Pane, ve kterém odejdeme od všeho emocionálního, do skutečných pevných pocitů z hloubky srdce, do hlubin Ducha v našich srdcích. Udělej to, ó velký Vůdče, velký Duchu Svatý, předtím, než se vydáš na svůj let do oblaků se svou církví.

330 Ó Bože, dovol mi jít, Pane. Nenechávej mne vzadu, Ježíši. Dovol mi jít s Tebou, Otče. Nechci zůstat zde na této zemi a být svědkem těch nadcházejících soužení. Nechci zůstat zde v tomto šílenství. Nechci zůstat zde, kde se zjevují ohavné zjevy... lidé ztrácejí rozum. Vidíme muže, kteří se zkoušejí chovat jako zvířata, i vypadat jako zvířata a ženy, zkoušející se chovat jako zvířata, s namalovanými tvářemi. Víme, že tyto věci byly předpovězeny, že se budou dít, oni se stanou

tak duševně nemocnými, že, povstanou kobylinky s vlasy jako žena, budou strašit ženy; se zuby jako lev a další věci jak jsi řekl, duševní stav lidí bude úplně zhroucen. Vidíme Pane, že se to děje teď. Pomoz nám! Navrať nás ke zdravému rozumu Ježíše Krista, našeho Pána.

331 Ó velký Vůdče věčného života, přijímáme dnes večer Tvé zaslíbení, Otče. Stavím se za tyto lidi. Stavím se, Pane, za každého z nich, ve jménu Ježíše Krista. Prosím, aby Kristus, Syn Boží vstoupil do srdce každého z nás, Pane, aby nás proměnil a učinil nás novými stvořeními v Ježíši Kristu. Učiň to, Pane Bože.

332 Milujeme Tě. A chceme, aby naše smýšlení... naše změna nastala v nás, abychom mohli být Tvými dětmi, pociťovali působení Tvého Ducha v našich srdcích, Pane, nechť On nás obměkčí a přivede nás k uvědomění, že žijeme v pomatené době. Udělal to, Bože. Když vidíme mladé ženy, jak jsou chyceny do ďábelské pavučiny, mladé muže s převrácenými úmysly, děti užívající drogy, kouřící cigarety, holdující alkoholu, nemravné, je to satanův Eden.

333 Bože, podle Bible vybudování Edenu Ti zabralo šest tisíc let. A Ty jsi tam umístil svého syna i jeho ženu (nevěstu), aby nad ním panovali. A satan se tam dostal a převrátil to; on využil těch šest tisíc let a vytvořil svůj vlastní intelektuální Eden za pomoci vědy, vzdělání a tak zvané inteligence a udělal z toho chaos smrti.

334 Bože, vezmi nás znovu zpátky do Edenu, Pane, kde není smrt, kde není žal. Učiň to, Pane. Stojíme pokorně, očekáváme druhého Adama, Jeho příchodu pro svoji nevěstu. Učiň nás Jeho částí, Otče. Prosíme ve jménu Ježíše. Amen.

335 Milujete Boha? Můžete cítit... Uvědomujete si, co se vám snažím říci? Jestli tomu rozumíte, tak zvedněte své ruce a řekněte: „Pochopil jsem, co ses nám snažil říci.“ Můžete vidět pomatenost této doby? Podívejte, všechno je ztraceno, takže mezi lidmi už není zdravého rozumu. Zmizel! Kde jsou naši...? Dokonce vůdcové.

336 Podívejte se na našeho prezidenta! „Jestli chtějí komunismus, ať ho mají. Cokoliv lidé chtějí, je třeba jím to dát.“ Kde je náš Patrick Henry, náš George Washington? Kde jsou naši vůdcové, kteří se mohou postavit za princip slušné zásady? Nemáme už více takových.

337 Kde jsou naše církve, naši kazatelé? Chtějí přivést lidi k abstinenci nebo vstoupit... připojit se k církvi, udělat to nebo mít trochu senzace nebo tak něco. Kde jsou ti Boží muži, ti proroci, kteří stojí pevně a měli odvahu postavit se proti všem věcem světa?

338 Kde jsou ti čestní muži? Kde jsou? Oni tak změkli z důvodů intelektuálního pojetí a věcí, že již více nejsou k nalezení. Ó Bože, slituj se nad námi.

339 Na zemi se budou vyskytovat ohavné zjevy. Můžete to vidět, jak lidé do toho vcházejí. Je to šílenství. Ale když tyto věci udeří, církev už bude pryč.

340 Bože, dovol nám tam být. Je to moji modlitbou, být v Té velké nadpřirozené bytosti, nacházející se dnes večer v této budově, ve velikém Kristu, který má stále věčný život. Modlím se k Tobě, Kriste, když jsem zde s otevřenými očima, vidím církev, kterou jsi vykoupil svou vlastní krví. Bože nedopusť, aby kdokoliv z nás zahynul. Chceme být v pořádku s Tebou. Proto nás očisti, ó Pane, z veškeré naší nepravosti. Sejmi z nás hříchy a jiné věci.

341 Viděli jsme, jak uzdravuješ naše nemocné, dokonce křísíš naše mrtvé (navracejí se do života skrze modlitbu) a viděli jsme to všechno se dít, Otče. Navrať nás nyní do života, v duchovním smyslu, přiveď nás zpět k uvědomění si Věčného Života skrze Ježíše Krista. Udělej to, Otče. Svěřuji to všechno Tobě. Ve jménu Ježíše Krista.

*Než se sejdem, než se sejdem,
než se sejdem u nohou tam Ježíše.
Než se sejdem,*

(Vzhlížejte k Němu, dovolte Mu, obměkčit vás... znovu.)

Bůh buď s vámi než se sejdem zas.

342 Pozvedněte nyní svoje ruce.

Než se sejdem!

